

Edebiyat Defteri

Mehmet Ali DEMİR

-Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Kasım 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Gece Sevdası

Gecenin mehtabında yıldızlarla yalnız sevişirdik
Ay da utangaç bir tavır sergileyip bulutların arkasına saklanırdı
Gece bir örtü gibi sarardı çıplak vücudumuzu
Korkak bir hisle sarmaş dolaştık gecenin batımında
Soluk soğuğa nefesle heyecanla dinlerdik
Kalp atışlarımızdaki ahengi
Sonra da o atmosferin dinginliğinin de
Bırakırdık kendimizi kuğu dansına
Nispet yapardık deli doluluğu-muzla
Eller saçlarında takılı yıldızla kayardı
Gözler göz bebeklerindeki kıvılcıma göz dikerdi
Sevgi dolu aşka aşık olmuşum
Göklerde parıldayan yıldızla
Utangaç aya

Gecelerde ağlardı tek gözlerim
Ta ki güneş
Işıklarını kusarken gecenin üzerine
Yıldızlar kaçardı
Ay ürküp bulutların arasına karışırdı
Gece gölgelere saklanıp dururdu
Güneş kara bir zindan gibi bizi karanlığına gömmüştü
Korkaktık ürkektik
Gece çoktan bitmişti
Bende gözlerimi yummuş korkudan yatağımda uyumuştum bile
Rüyalara karışmıştı çoktan gözlerim
Bedenim geceden kalma yorgunlukla kaskatı kesilmişti
Güneş yırtıcı bir kuş gibi göklerde daireler çize durup
Gölgesiyle bizi yoklardı
Biz ise çoktan ölecek bir zaman bulup
Gözlerimizi kapatmıştık ölümlere

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096744/gece-sevdasi.html>

Güzel Ruhlu Kadın

Bakma öyle bana
Beni seven güzel ruhlu kadın
Yaşamaktan korkuyorum seni
Hayatım beş para etmiyor
Sevsem seni neye yarar ki
Ölü bir adam ne kadar sevebilir ki seni
Cesareti olmayan korkak biriyim
Sevmek sevilme bana göre değil
Var git yoluna
Ben de kalayım şu öksüz yalnızlığımla
Ben sevmeyi bırakalı epey oldu
Bende istemez miydin
Gözlerine dalıp, orada yürümeyi
Elinden tutum kalbimin ritmini değiştirmeyi
Anla artık ben ben değilim
Ben sevmeyi bırakmış ödleğin biriyim
Boş ver artık beni, sevme
Bak halime
Gözlerim ağlıyor mu
Ya da dokun kalbime
Bir şey hissediyor mu
Ya yüzümdeki ifade

Ey güzel ruhlu kadın
Ne olur sevme beni
Ben sevicek adam değilim
Sevgiye nankörüm artık
Dilim dönmez artık seni seviyorum demeye
Ey güzel ruhlu kadın
Var git yoluna
Elbet seni sevecek biri olacak
Ama o ben değilim, anla
Ben çoktan maziye karışmış, ölü ruhlu biriyim
Sevmeyi çoktan sildim
Bu ritmi bozulmuş kalbimden

En iyisi mi
Var git yoluna
Kendini yolunu çiz
Benim yoldan gelme
Ben aciz biriyim
Ben korkak biriyim
Ben ödleğin tekiyim

Ey güzel ruhlu kadın
Ey iyisi mi
Var git yoluna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096978/guzel-ruhlu-kadin.html>

Anlamsız Şiir

şu lodos rüzgarı ne lanet okuyor
kulağımda çınlayan ıslık sesiyle
gök yıkılmış dönmüş mahşer yerine
dinlesen bir ruhsuz bedenimin çığlıklarını
inerdim dudaklarından büzüşen sevgi seline
dönse de gelse şu korkunç ayrılık mazisi
ömür törpüsünü Azrail verir törpüle-tirdim kendimi
ömür bitsin ne ola ki, zaten yıkılmadık mı bir şehir afişte-si gibi
aşka hep bahane vardır, dil köpeğin yüreği
anlasa beni dilsiz gaflet eceli
sever sayardım diz kapaklarımın üzerine
kul olurum gözlerindeki tek ışığa
neyle-sem ki kendimi, bırakmışım ruhumu
ses kesen edep bilmeyen ruhsuz bedenimi
ah çekerim de duyan olmaz beni
kokuşmuş bir gardiyan köpeği
yobazlık eder yüreğimdeki sevgiyi.
en iyisi mi huzurlu olan
şu ölümü tadıp
bu mezalim dünyadan göçüp gitmek
#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097146/anlamsiz-siir.html>

Neden Geldin Ki

Ey sevgili
Varlığında da yokluğunda da yalnız bir adamdım
Geceleri sessizce bulutların arasında sıvışan ayı seyreden
Bir derdi olmayan gölgelere karışmış biriydim
Neden geldin ki şu kırık pencereme
Halbuki perdeyi aşka kapatalı çok olmuştu
Utanmadan sen de acı vermiştin
Kararttın gölgeler-imdeki ışığı
Melül yanardı sönük ışık verirdi
Neden kirlettin ki yalnızlığımda ki beni
Sessizdim, karanlığımda ki korkak halimle
Neden bozdun ki sessizliğimi
Ne güzel dünyama kapanmıştım
Herkesten uzaktım dert bilmez
Tektim ama mutsuzluğuma mutluydum
Duvarım da boştu, tekti resimlerim
Şatafatlı bir yaşamımda yoktu hani
Öyle sıradan bir hiç kimseydim
Sadece yalnızlığımı gideren
Kırık bir sandalyem
Geveze bir duvarım
Sabahları beni uyandıran soğuk bir ayazım vardı
Neden bozdun ki dertsiz başımdaki derdi
Umutlarım yoktu belki
Sevinçlerim yoktu belki
Belki korkak bir adamdım sessizliğime düşmüş çılgınlık gibi
Neden geldin ki sen
Bir de utanmadan baş köşe ye oturup
Karanlık dünyamı görüntünle kirlettin
Ben sessizlik için de mutsuzluğuma mutluydum
Geldin de ne oldu yani
Dünyamdaki karanlığı mı, ışığa mı çevirdin
Gözlerimdeki umutsuz bakışları mı güldürdün
Ya da duvarımdaki boş yanımı mı doldurdun
Dün yoktun bu gün oldun
Zaten yarına gelirse yarını göreceğiz gözlere sahip değiliz
Neden geldin ki sen şimdi, ne değişti ki
Keşke gelmeseydin
Senin gelişinle sadece bir şey değişti
Biraz ağlama o da kurudu gitti
Gene eskisi gibiyim gene ben olan benim....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097256/neden-geldin-ki.html>

DİLBER

Ey gönlü güzel dilber

Bir çöl mecnun-uyum
Her diyarı aşarım
Gözler dolu dolu dolarken
Senin için kıyamıyorum yaşlarıma
Mecnun gibi cesaretim yok
Çöl tarlaların da göz yaşı dökmeye

Ey gönlü güzel dilber

Nefesim yoktur
Hıçkırıklar da nefes tutmaya
Takat sizim ama
Sen de dert etme
Ben mecnunum ama
Memnunluğu mu bilemedim

Ey gönlü güzel dilber

Sen yarsın ama
Ben yardan çok yarayım
Huzur yok ben de
Ben huzursuz bir ihtiyar gibiyim
Mecnun gibi cesaretim yok
Çöl tarlaların da göz yaşı dökmeye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097443/dilber.html>

İki Yüzlü

artık yalan oldu bu gamsız sevda
ayrılık rüzgarı geldi bu da son veda
yeter derim artık yeter
sevmekmiş sevilmemiş kimin umurunda
zaten aldı bir zalim bende olanıda

bende bilirim işte sevmeyi
doğanın güzellikleriyle sevişmeyi
gülmeyi ,deli bir tay gibi koşmayı
ama soldurdular işte yeşeren coşkuyu
ne edecen ayna gibi iki yüzlü insanları

Ali de yorgun gözleri kapanır geceye
veda gelir yağmurun ıslattığı son buseye
aldık işte bavulu selam verilmez artık kimseye
son buldu bu ab-ı hayat yarimin iki yüzlülüğüyle
ne edecen ayna gibi iki yüzlü insanları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097616/iki-yuzlu.html>

Verdik Gene Başsız Bedenimizi

zifiri bir karanlık ortadayım
korkularıyla yüzleşip onlarla sevişiyorum
yokluk işte
kaçamak yaptık geceye
düşlerimizin batımıyla
verdik gene başsız bedenimizi

gece sakın
ay kahpelik peşin de
bulutlar yüzüzlük işine koyulmuş
suskun bir yanık saz gibi
korkularımı basmışım sazın tellerine
sabırsızlık sardı da yüreğime
endişeler, çaresizlikler , ve
doyumsuz efkarlı gecelerle birlikte
verdik gene başsız bedenimizi

gariplik girdabında yatan bir mahluk
ses vermeden almış başımızı
gövdemiz de bir ayrı oynar oldu
bu gece yine sana kaldık
yalnızlık rıhtımında volta attık
korktuk da bir türlü ölmedik
verdik gene başsız bedenimizi

elden ele dolaştı başımız
herkes bir sapıklık peşin de
geceler gündüz oldu
gündüzler gece
ruhumuz kirlendi
korkusuzluk bildiğimiz korkaklık işlemiş geceye
suspus olmuş da dilimiz
zevk alır oldu yürek
ne edecen
verdik gene geceye başsız bedenimizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097733/verdik-gene-bassiz-bedenimizi.html>

Sevgi Nedir Ki

yakamozların gırtlak patlattığı
geçimsiz bir dünyada yaşayıp
çaresizce diz çökmüş
kahpe olan sevgiyi dilenmekle geçiyor
törpülenmiş kısa hayatımız
umutsuzca şuursuzca
gözlerimiz kapalı
bir anlık sevginin tatlı uykusuna
aldanıp acı çektikçe
bir türlü vazgeçemedik bu namertliğe
sevgi sadece ucuz bir acuze
paçavraya sarılmış güzel kılıklı
hoş bir kadın halidir sevgi
artık görünmeyene değil
görünene aşık olunur hale getirdi bizi
oysa biz görünmeyene aşık olurduk
belki görür ümidiyle
kapısında saatlerce beklerdik
kafa hoşluğuyla dilimizde dönmezdi
aşk denilen güzel gazeli
oysa şimdi sevgi acuze
sevenler de iki günlük aşk putperestleri
sevgi işte bu
bazen güzel görünür
bazende göze güzel görünür
ama acuze kılıklı
hoş bir kadından faksız.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097974/sevgi-nedir-ki.html>

Artık Güle Biliyorum

rahatım artık
gözlerimden artık yaş gelmiyor
onların acısı da dinmiş
dert yok artık
yüregim sustu
garip çığlıklar atmıyor
gene eskisi gibi neşeli
gözlerim de görmüyor rüya
geceler de korkutmuyor beni
gündüzlerde kararmıyor artık
gözlerimdeki kara leke de geçti
ona da artık yer yok
neşem yerinde
durmuyor kalp atışlarım
dudağımdaki kırıkların izi de geçti
artık güle biliyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098215/artik-gule-biliyorum.html>

Vay Halime

verdik başı gene bir zalime
diz çöküp üzülsen mi halime
yüzüm döndü eskisine
duvarlar gene asık suratlı
vay ben ne edem halime

yari boş sevdim
gönlümü boşlara doldurdum
bahçemdeki bülbül karga kesildi
ne yana dönsem zalimin yüzü
vay ben ne edem halime

çekinirdim sevip okşamaya
o iki yüzlü yari mi
dertsiz başım da utanmadan boyun eğdi
ne etsin fakir gönlüm
vay ben ne edeyim halime

falakaya yatırıp da vermezdim terbiye
görmemiş işte edep adap
Ali de bilmezdi ki iki yüzlü
dili de pek marifetli idi özlü sözlüye
vay ben ne edeyim halime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098413/vay-halime.html>

Şanlı Çanakkale

Ey ŞANLI Çanakkale
Sen olmasaydın nasıl gelirdik bu hale
sana şükür olsun
sayende kavuştuk hilale
ezanlar susmaz oldu
dilde tekbirler düşmez oldu
sen şanlı
vatanım şanlı
dinim şanlı
ecdadım şanlı
boyun eğmedin gafile
medeniyet işte
seni almayacaktı hafife

sen ki 624 gibi
sen ki 1071 gibi
sen ki 1389 gibi
sen ki 1453 gibi
sarstın gafil medeniyetleri
şükürler olsun sana
gösterdin Müslümanlara hidayeti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098593/sanli-canakkale.html>

mecnune ilahe (ilahı aşkın mecnunu)

Kürtçe.

hemu dünya serxe çuye
cawe wan gor buye
em cıbık nızanım
eee dilemin de
xedaye mine

gerek dil pakij be
weke roniya ave be
hinga we xe bıbene
Qu kidereye

ser hinga kete navnıga
berxekeve we hinga
we zanı be
şikidere hatiye
we hare kidere

ne tena xeye ama
nızaneji ki pereye
mecnune ev dil
eşka wi ji
xedaye mine

Anlamı

bütün dünya kendinden geçmiş
gözleri kör olmuş
ne yapacağız bilmiyorum
benim de yüreğim de olan
sadece Allah'ım dır

yürek temiz olması gerekli
suyun ışıltısı gibi
o zaman kendilerini görecekler
nerede olduklarını

baş ayaklar altına alındığın da
o zaman utanacak kendinden
ve o zaman bilecek
nereden geldiğini
nereye gideceğini

ama tek başına değildir
bilmez kimin onunla olduğunu
mecnun dur bu yürek
aşkı da Allah'ı dır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098794/mecnune-ilahe-ilahi-askin-mecnunu.html>

Yiğit-Karga Hali

kalkıştık işte edeb duygumuzdan, edepsizlik duygumuza
asrın kılıcıydık; baş kestik, el biçtik, tırnak söktük
kim bilir, bir gün gecelecekti de, gün ağırmeden
gövdemiz üzerin de taşıdığımız baş, naciz vücuttan ayrılacağını

korkarak korkusuz olurduk, korkarak korku saçardık
baskı gören beden değil,yüz görmemiş ruh
yiğit öldü dediklerin de başsız baş el değiştirir ve
göklere şahin iner karga göklere tur atar

dünya bu ölüm gelmeden ölümlü olmak
ölümlü olmadan yiğitlik döngüsün de kılıçla yaşamak
derya döndü gene güneş batışına, kuru ağacı sulamadan
taht isteyen taç giymez taç giymek isteyen beden de baş görmez

dar ağacına giderken yiğit, cömertler gibi
ölüme semazen olur, samimi adımlarla ip boynuna dolanır
karga çığlık atar feryad figan edip durur
karga bu elin de güç var iken aslan .
güç elin den gittiğin de acuze bir şekil de yalvarır

NOT: Taht isteyen taç giymez, taç giymek isteyen ,beden de baş görmez...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098909/yigit-karga-hali.html>

Cihannüma

dedim nedir, bu derdi cihannüma
dert dedi ki; bakma sen derdime
akıl erdirilmez, bu cihannümaya
el açıpta, ellerini yorma
düşmüş bir kere, dert otağına
ne sabır bırakır
nede ağlanmayacak gözler
cihanı Perver derki;
yorgun gözler uyur,
beden dünyada
ruh ab-ı hayata kalır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099021/cihannuma.html>

Ey Nefsim

savaş dayandı kapına ey nefsim
düşmanın benim sen de benim
kusura kalma ama
yeter artık sana dayandığım

bilmedim kendimi kendim de
sen zannettim kendimi de
meğher sen yalan imişsin de
ben seni bilmez imişim

sen nesin ki acizlikten başka
ben dosta giderim dosta
sen kal şu fanilik de
seni artık ölü bildim kendim de

kul ali seni terk eyledi
ağla dövün neye yarar
hak yoludur artık benim yol
sen kendin dizlerine vur

ben seni bilmediğim gibi
sen de beni bilmemişsin
bunca vaziyet ettin ne ala
artık yeter ben giderim hakka

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099185/ey-nefsim.html>

Sevda Denilen Güzelliği

yalnızlığımın dengesiz kıyılarına
melül melül ışık bırakan
şu kahpe dolunayın altın da
gecenin aydınlığına sarhoş,
gözlerimle sensizliği,
elim den olmadan,
ağzım da birikmiş küfürleri,
şu kokuşmuş sevdaya saydırıyorum
neden bu durum da artık
yağmurun altın da gezmeyi severdi halbuki
ama ya şimdi, neden yürüdüğü
bütün yollar kuru toprak
yağmurun kokusu da sinmemiş üzerine, vuslatım
ve gülmüyor da artık
sanki gülerken dudak kenarındaki
kırıklar yıllarca birikmiş
gün yüzüne çıkarken
bedbaht kalbi mi de taşlamayı unutmuyorlar
oysa eski den gülerdi,
şimdi neden bir perde çekmiş ki, masumiyetine
yüreğimin cehaletine kanıp uyanmadım, vuslatım
sevdayla, vapurun deniz üzerindeki yüzüşünü
sonra, gündüzün lanetlenmiş yıldızlarını, seyretmeyi terk edemedim
soğuk rüzgarlar çevirmişlerdi çoktan çevremizi, keskin dilleri ile
ve son gecenin yüzşüz dolunayın, loş ışığına aldanıp
tek başıma, huzur veremeyen sessizliğine, ibret olsun diye
ritim tutardım yalnızlığıma, gökyüzündeki sakinlik ile birlikte
ve sonra kalbimin için de nasırlaşmış sevdayı
acımasızca kazımaya yeltendim

yüzüm duvarlara çalardı kendini,
o sessiz vakitlerdeki tenhada
sevdanın burukluğu içinde
körleşmiş olan şu gündüzün karanlığında
ibreti alem için boğdum
sevda denilen güzelliği.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099312/sevda-denilen-guzelligi.html>

ADSIZ

bir akşam vakti
gözlerim dalmıştı
dolunayın ışığı altında
bir ceylan gözlüye
nasıl anlatsam ki onu
hani kelimeler de kifayetsiz
dilimi de uzatmak istemiyorum ki
o masumiyetine
o kara gözlerindeki
peryasız ışığa

suskun-puskun ama
sessizliğinde bile gizlenememiş
yüreğindeki yansıma,
kuru toprağa, can veren gibi
gülü dalında seven gibi
sessizce okşayı veriyor
yüzüne karışmış, sakın cehresi

nasıl desem ki onu
hani bir Ney sesi gibi
ya da ne bileyim
bir kuşun kuğu dansı gibi
ve ya güzel gözlere
sarılmış uykusuz gecelere
uyku vermeyen bir rüya gibi
işte öyle bir masumiyet
o yüzündeki bir karış gülümseme

dedim ya seni kendime
bir bak da gör şu yaratılanı
belki yüzünde mutluluk açar diye
ama yok her şey aynı
alnımda bir karış kırışıklık
dudağımın uçunda homurdanmış
bir çibandan başka
bir şey yoktu
seni kendime bile anlatamadım
nasıl dilim uzanır sana

şimdi ucu sivri kalem de elimde
seni yazarken düşlerimde açtığım
o siyah sayfaya
senin beyaz tenini çalışıyorum
çünkü sen öyle bir şeysin ki
seni anlatmak bile yanlış
seni yaşamak vardı
gerçeklere sığdıramadığım
hayallerimin içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099508/adsiz.html>

Nerden Düştüğ

Nerden düştüğ ki
Bu dünyanın bacasından aşağıya
Düştüğümüz yer eskiden
Hassan Sabbah'ın kurduğu cennetlere,
Cennetin içindeki hurilere benzerdi
şimdi ne cennet var
Ne de güzel bir huri
Her yer barut kokusundan geçilmiyor
bahçelere de domuzlar tünemiş
cehennemi buldukta
cennet nerde
yoksa cennet dedikleri
bu acuze dünya mı!
şimdi anlıyorum
ölenleri neden kıskandığımı!
Hasan Sabbah haklıydı
yarattığı bir cennet bahçesi
ve içindeki bir kaç huri ile....

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099726/nerden-dustuk.html>

YALNIZ

Yapa yalnız ve uçsuz bucaksız
Bir yalnızlık esareti içindeyim
Her yanımda bir özlem içinde
Kıvranıp kulaklarımı tırmalarcasına
Çıkamaz sokakların için de
Ağlamakla geçiyor zamanlarım
Kalbimde kurduğum şehir
Şimdilerde bombalar altın da
Harabe ve bitmiş bir yere dönüşüyor

Saçlarıma yangınların uçurduğu kıvılcım taneleri düşüyor
Önce canımı yakıyor sonra saçlarıma sanki aklar düşmüş gibi
Beyaz bembeyaz bir kar örtüsüne çeviriyor
Zaman bu ya
Ya olduğu gibi diri diri yakıyor
Yada kullanılmış bir peçete parçası gibi
Sokağa atıp üzerinden geçiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100025/yalniz.html>

SEN DE HEP BİTİYOR BU ÖZLEMLER

Şimdi bir yorgunluk üzerine, yol almaktayız
Bir yandan annem, bir yandan babam
Bir yandan da, bozuk bir kürkçe aksaniyle şoför
Sessizce arabanın dört tekerleğini de yavaşça asfalta sürüyor
Gözlerim de uyku sersemliği, iyice kendini belli ediyor
Yol uzun ve buhran gibi, her yer sis
Gıdım gıdım iyice geceye bıraktık kendimizi
Dağların, birbirine omuz attıklarını ve
Yavaşça ardımıza bıraktığımızı anlamıştım MARDİN'i
Nerdeyim şuan bilmiyorum?
Sadece amansız , uzun bir yol ortasında
Vızır vızır, arabalar geçiyor yanımızdan
Her yer karanlıktan farksız
Her yer de, bir sessizlik cızırtısı
Dizlerim, öylece kalmışlar yerlerin de
Diz çökecek gibiler bu hasrete
Sanki onlarda , geriye bakıp bakıp
Belki MARDİN'i görür ümidiyle
bakıp duruyorlar işte
Ama çoktan yakınlaşmıştık uzaklara

Garip bir uyanış için deyim
Önceleri iyi ki kurtulduk, bu MARDİN'den
Diye sevinirdim
Şimdi nispet yaparcasına , dizlerime vuruyorum
Bazen dikiz aynasından bakıyorum
İstanbul yolundan MARDİN 'e
Belki görürüm diye
Ama attığım bakışlar, boşuna
Hasretlik ayaklarıma da vurmuş
Oturduğum yerden, geri adım atıp
MARDİN' nin , sıcak kucağına atlamak istiyorlar.
Ama işte onlar da benim gibi, hasret çekecekler
Senden ayrı kalmak , zor olacak
Doğup büyüdüğüm yer
İlk defa sevdalandığım yer
Seni özlememek elde değil ki
Ah MARDİN ah
Seni sen diye sevdim
Ve uzun bir aradan sonra
Yavaşça gecenin karanlığın da
İstanbul'un o sersemletici ışıkları
Göz kırpmaya başladı
Bizden de bir baş sallamayla
Selam verdik, bu koca kente
Yavaşça kendimizi İstanbul girişinden içeri süzdük
Aynı denize benziyor , bu koca şehir
Evlerde dalga, bizi yutacaklar gibi
İçine dalıp dalıp
Düzlüğe ne zaman çıkacağız diye bekliyorum
Sanki biraz üşür gibiyim
Belli ki yabancılara , soğuk bir karşılama yapıyor
Bir müddet sonra esenler otogarından geçtik
Doğru yeni evimize
Takıldık bir pişmanlık üzerine
Şimdi gözlerim şiş
Uykusuz bir geceden önce
Hasretliğim biter mi, bitmez mi bilinmez
Ama özlenir MARDİN

Şimdi burda ayaklarımda prangalar
Yürütmez beni, bu gariplik hüsrânında
Kapılıp gökyüzündeki bulutlarda karışmış geceye
Bendeki yalnızlık acemi
Çoktan sırt vermiş, soğuk bir duvara
MARDİN'i özledik
Soluk soluğa
Nefesle havasını içeme çekmeyi özledim
Ne garip biri oldum
Eskiden ağlamayan ben
Şimdi gözlerimden sululuğu bırakmıyorum
Bu ne vaziyet
Çıkmaz bir yolun göbeğinde bir başıma
kara bir geceye vermişim geceye
İnceden inceye , düz bir rüyanın son çeyreğin-deyim
Gamsız selamsız , bir vedalaşamadım seninle MARDİN
Özür dilesem boşuna
Girdik bir ölümün Arafatına
Dilenci bir çocuk gibi el açtım
Ama dinlediğim senin özlemindir
Kara bir yüzüzlüğü yere çalar gibi
diz çöktürdüm dizlerime
Sarpa sardım ellerimi gözlerime
Yaşlarımın düşmelerini engellemek için
Ama nafileydi
Çoktan toprağa düşmüşlerdi
Gerçek bu ya, tutmak istediğin şeyler
Hep yere düşüyor
Tutmak istemediklerin de
Seni boğazlamak istiyor

Şimdi derin bir dipsiz sapsız
Bir avare yerdeyim
Ne yapacağımı bilmez , bir düşünce içindeyim
Her tarafım ıssız
Burda insanlar soğuk
Ne yana dönsem
Bir titreme vuruyor vücuduma
Korkar oldum
Seni özledim MARDİN
Yakındır gelişim
Ya gerçekliğiyle, ben geleceğim
Ya da ölümün bütün çıplaklığıyla cesedim gelecek
Şimdi kendine iyi bak MARDİN'nim
Sen de hep bitiyor bu özlemler.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100196/sen-de-hep-bitiyor-bu-ozlemler.html>

HeBa EtTiğİN YeRdeYiM

Kaç asır geçti, bilmiyorum
Bir hayli oldu
Gözlerin, gözlerimi görmeyeli
Belki görüyor gözlerin
Belki de vurdum, duymamazlıklara kaçırıyorsun
Çığlıklar atarcasına, gözlerim seni arıyor
Bilmem farkında mısın
Karışmış birbirine kıyımsız kıyıları
Geçmiyor ömrümden, bu sayılı günler
Bu okul, bu hayat, bu dünya
Sensiz dar geliyor bana
Mazilerdeydin, en vahimsiz bir rüya gibi
Saçıldın rüzgarlarla, bir bir yere düşen ayazlar gibi
Gözlerden irak bir yerdesin biliyorum
Ama nedense artık görmüyorum
Sen olan Seni
Belki karanlık gözlerimi yummuş
İzin vermiyor, benim seni görmeme
Duvarlar kat be kat dizilmiş etrafıma
Zemin hazırlıyorlar, ışıksız karanlığıma
Unutulmuş gözlerin gözlerimdeki, göz bebeklerinde
Katıksız, bir zehirdin bedenim de
Gel gör eserini
Beni heba ettiğın yerdeyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100707/heba-ettigin-yerdeyim.html>

Adı Ancak Sensizlik Olur

Mor salkımlı çiçekler
Yüz çevirirken, güneşin karanlık yüzüne
Ahenkli bir ses iniltisi gibi
İçimde homur dayan, korku seli
Gecedен çıkmış baykuşlar gibi,
Kurtlar sofrasına oturanlar gibi,
Hiddetlenmiş gibi,
Yüzümdeki çizgiler, çatlamış bir roman gibi
Sinir hatları çekilmiş gibi
Hiddetle çığlık atmakta
Sevdanın korkusuz seline
Çirkinler , güzelleri severken
Dünyanın tersliği
Beni sensizlikte yakıveriyor
Hele de bu anlaşılmaz susuşun
Beni yedi bitirdi
Kalbim yeteri kadar kaos gördü
Bir de senin bu tavırların yok mu
Acemi aşıklara benzetiyor
Bu ben deki beni
Her yanımda volkanlar patlıyor
Başımdan soğuk ecel terleri dökülüyor
Bulutsuz bir gök gibi
Göz yaşlarım derinden akıp
Mecnun'un yaşlarını döktüğü
Çöl tarlalarını suluyor
Hazreti Yusuf gibi
Kendi içimdeki kuyuda, yalnız kalmışım
Derinden of'lar çekiyorum
Limitsiz bir rüzgar içinde
Ritmik bozukluklar tutuyor kalbim
Yutkundüğüm boğazımda kalmış
Bir kıymık gibi
Sensizlik ve sessizlik rüzgarı estiriyor
Çaresiz dünyama
Kehribar karanlığında
Sussuzluğum, iyice kendini azdırmış
Yüzümdeki çirkinlik ifadesi
İyice kendini dengesizleştiriyor
Özlemlerim desin ama
Özlemlerim sensizliklerde ölüyor

Bir ağaç nasıl
Sonbaharın gidişini
Bayram kabul ediyorsa
Bendeki sen, benim bayramım
Her geçen, şu vakitsiz saatler
Tersine dönmeyi bilmiyor
Usulca ve çaresizce
Bana bahşedilen ömrün, doruk noktasındayım
Ama felaket diye
Adlandırmak değil bunun adı
adı
ancak
SENSİZLİK olur....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101113/adi-ancak-sensizlik-olur.html>

Bu Baharda Yine

ve veda rüzgarı esti yine bu bahar da
ne soğuk kışlar atlattık sonu sevinç olacak diye
yine hevesimiz kursağımızda kaldı bu baharda yine
sataştı kalbime yağmurun ıslattığı gibi , saçlarıma
inat etti işte iki yüzlüm bu baharda yine

neden ayıplık oldu bu hayat
sen gittin diye küstü bana , bahar da
ağlaya durduk gene duvar köşelerinde
ses seda çıkmaz oldu bende de
inat etti işte iki yüzlüm bu baharda yine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101665/bu-baharda-yine.html>

Sevda İnine

Dağdan indik işte
Sevdiğimizizin şehrine

Gönül bıraktık dağda
İndik şehrin çirkin kucağına

Mardin'i özledik
Yarsız bir yar yüzünden

İşte çulladık
Seveceğiz diye

Nerden düştük ki
Sevdanın inine

Ah 'larız da fayda yok
Aldı işte yarsız yar bizi

Sustukta dile gelmedi isyanımız
Hep beyaz bayrak çektik, sol yanımıza

Sevdik diye diye
Öldürdük içimde Mardin'i

Dağ rüzgarını özledim
Mardin'in dağları üzerindeki rüzgarı

Sevdiğimiz şehir
Gölümüz Mardin

Nerden uyduk sana da geldik
Bu gurbete, bu sarhoşluğa

Ben beni bilmedim
Dağdan indik şehir-i acuzeye

Mardin'in özlemini sığdıramadık
Bu sevdanı çirkin şehir inine.....

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101817/sevda-inine.html>

SADE

yılların içinde kavrulmuşuz
denizin dibine attığımız iyiliklerle
kocaman bir ömür yaşamışız
boş boş yürüdüğümüz sahillerde

nerden bilecek ki
şu sessiz kaldırım taşları
ayın gölgesi altındaki
kahr dolu yaşları m?

uykusuz ve susuz
yaşayıp ölümün kucağına
adım adım yaklaşıp duruyoruz
ve yalnızlık ritimim da
aşksız nefes vermeye başladık

sade bir kadın
sade bir sevgi
ve sade bir hayat istedik
bu hayat denilen
ab_ı hayatatan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102865/sade.html>

kelebeğin ölümü

son dedik sevda ile
son sevişme anı için
ama son buseyi kondurmadan
ölüm çelme atmaktan vaz geçmedi

her an her yerde
bir dengesiz mahşeri yatıp
hayat sevinci kursaktan geçmeden
İsa gibi çarmığa geriyor

aldanıp içine çektiğimiz
temiz bahçelerdeki güller de
sonbahar geldiğin de yığınla
kelebeklerin ölüm yıl dönümleri gibi
bu hayat, hiç bir zaman
bir başı
omuz üstünde bırakmıyor

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104276/kelebegin-olumu.html>

Sol Yanım

yalnızlığıma çelme takan sevgili
benim sessizce uyuyan dünyamı neden uyandırdın
şimdi ne geceler vaktinde
nede gündüzlerin vaktin de
gözlerini kapata biliyor uykusuz düşlerine
merhametin yok mu idi
hala esrarengiz bir düş hayalini kurarken
sen olan sıradan sen neden
gelip sol yanımdan dürtün
daha nice sessiz güzel günlerim olacaktı
sen gelip sessizce uykuya dalmış gözlerimden uyandırdın
hemde hiç utanmadan en can alıcı yerim olan
sol yanımdan
ey sevgili bu gün sen varsın yarın başkası
ama keşke senle ilklerim olmasaydı da
ölümün kucığında ilk ilklerimi yaşasaydım
ya diri iken ya ölüyken fark-etmez ne olduğu
ben sadece sen gelmeden ölmek istedim
çünkü sen geldin yaşamak diye bir şey unutturdun
bu korkusuz sol yanıma
ey vicdanı bozuk sevgili
artık merhamet et
bırak dizginlerimi
bağrımdaki acılarda senle sol bulsun
var git yoluna
ben sen gibi değilim
sol yanımda zaten epey bir darmadağın
beni uykularımda
beni sessizlikler-imde
beni dört duvar köşelerim de
beni bekleyen ölümüne bırak, artık beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106255/sol-yanim.html>

MaRT KeDiSi GiBi

düştük işte gene başı bozuk sevda inine
her Şey düz bir ayna gibi kırk ve dökük
bakıyoruz işte sevginin bacasından
küllerin yuvasına
nerden düştük ki
sevdanın çatısına
yükseklik korkumuzun var olduğunu
nerden unuttukta kendimizde bulduk
bu amansız cesareti

eskiden sokaktan gečen her hangi biri gibi
sevda da sokaktan gečen herhangi biri rolünden çıkıp
sokağın duvar kenarından hafifçe sarkmış taş parçası ile
penceremin kenarına gelip, olanca öfkesiyle taşlardı
şimdi ne değişti de
onun gibi pencere taşlamak yerine
mart kedisi gibi sevdanın çatısındaım
ne oldu da değiştim
bu huylar bana ait değil
ben olan beni kaybettim galiba
sevda inine düştükten beri

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106910/mart-kedisi-gibi.html>

SEVGİLİ

ne oldu sana sevgili
yüreğimi okşamayı mı bıraktın da
elinde taşla geziyorsun
ne ooo yüreğimi taşlamaya mı niyetlisin
bırak artık niyetini
ne zaman vereceksin yüreğimin diyetini
elinde taşla dikilmiş-sin karşıma
eğer niyetin yüreğimi taşlamaksa
tereddüt etme, savur taşı
yüreğimle beraber kendini de taşlarsın, fena mı?
hani sevdiğindim
hani huzurundum
ne oldu da bıkmış bir surat çekmişsin yüzüne
korkuyorum, o delice bakışlarından
hani taşlaman neyse de
beni seven kadına ne oldu
göremiyorum artık o eski sevgiliyi
şimdi o sevgili
elinde taşla sanki düşmanını taşılayacak gibi
eskiden bir dakika bile ayrı kalmaz iken
şimdi aramızdaki uçurum mesafeleri ne!??

uçurtmasını rüzgara kaptıran, bir çocuk gibiyim
yüzüm de yaş, yüreğim de taş yaraları
ipini tuttuğum her şey koptu
ne yana gitsem, uçurum deryaları
uzanmışım taşlanmış yüreğimle
yalnızlığıma tüküren, şu duvar bile ne asil
yaptığı işle en azından övünüyor
sen ise sevgili elinde ki taşla gez iniyorsun
bir marifet gibi
olsun elinde taşta olsun
ama o yüzündeki masumiyet değişmesin
ister yüreğimi taşılayan ol
ister sokaktan geçerken kapı zilimi çalıp kaçan çocuk ol
çünkü ben seni çok seviyorum

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107231/sevgili.html>

PERYA

Daha yeni şafak söktü
Güneş dağlardan yuvarlanıyor gökyüzüne
Gece utanıp çekiliyor tenhaya
Ay ve yıldızlar saklanıyor
Gündüzlerin peryasızlığına
Kuşlar daha yeni ötmeye tutulmuşlar
Şu gündüzün karanlığına
Herkes bir telaş içinde
Uykuyu bırakıp gündüze selam verircesine
Geceden kalan yağmurun kokusunu içine çekiyor
Şu gecenin sarhoşluğunda birlikte olan sevgililer gibi
Islak yağmurun altında hafif bir ayın nahoş ışığında işte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107709/perya.html>

AH iSTaNBuL

ah aziz İstanbul ah
nerden bileceksin
bu acınası halimi
sana gururla anlattığım yar
yıkıp geçti
isyan bayrağını çekti
bağımsızlığını ilan etti
gurur da bırakmadı
sen de
acınası halime gülüyorsun
senin sevenin çok
nerden bileceksin yalnızlığı
düne kadar sen de kuru toprak değil miydin
çöl misali dilsiz değil miydin
şimdi karşıma geçip gülüyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108645/ah-istanbul.html>

Çocuk Ruhlu GÜZEL KIZ

hey çocuk ruhlu güzel kız
dur gözlerim kaymış gözlerine
bırakta bakışınlar, birbirlerine
umut dolu gözlerle
bazen de
sokak çocukların birbiriyle oynaması gibi

dur artık, ya hu sevgili
çocukluk etme
gözlerim bir balıkçının oltasına takılmış gibi
gözlerim de takılmış gözlerine
bu inat nedendir
peryasızlığıma yüzünü çalan sevgili
rüyalarımı cennetten bir parça yapan
sanki Hasan SABBAAH'ın kurduğu cennet gibi

hey çocuk ruhlu güzel kız
neden bakışlarını çevirirsin yüreğimden
neden yüzün asık yüzüme
neden gönül aynan kırık bana
cennet kokulu yarım
dur artık benim tenin de can
kalbim kalbin de kan bulsun
yeter artık dur, çocuk ruhlu
sevdiğim yar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110714/cocuk-ruhlu-guzel-kiz.html>

son dem

asaletin boyun bktg, son dem deyim
cahil kalmışım sevdam ile ne edeyim

oturupta baştan yazamam ki hayatı
bırak kopsun inceldiği yerden
ne edeceksin gerek hayatı
asalet kalmadı ki
yaşaya bilelim

duralım artık
gerekleştiremediğimiz hayallerimizde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111355/son-dem.html>

N E D E N

Ah sevdiceğim ah
Bilmezdim ruhunun kirlendiğini
Bilmezdim senin yüzündeki güzel çirkinliği
Göremedim ki seni
Ne edeyim mecnun gibi aşkı arıyordum
Yağmurun düşmediği kurak tarlalarda
Ne bileyim ki
Ben sevdanın dilencisiydim
Sokak başlarında el açardım
Yalnızlığım
Bir dost
Bir yar
Bir ömür arıyordum
Nerden bileyim ki
Senin o olacağına
Ama keşke sen o olmasaydı
Gene yalnızlık ateşimde
Tek başıma şarkılar mırıldansaydım
Yüzündeki çirkefliği
Bu dünya gözüyle görmeseydim
Sen sevdiğim olmayacak kadar sahtekârsın

Düş bazlığıma uyukluyordum
Peryasızlıklarda eğlenip yalnızlığım ile sevişiyordum
Sabahların bile benim için gülmemesine sevinip
Dalga geçer gibi kahkahalar atıyordum
Bir yandan nispet ediyordum bu dengesiz peryasızlığa
Sen geldin geldin de
Nerden bileyim ki
Senin o hayalini kurduğum cennet hurisi olmadığını

Ey gönlü yüzü gibi bozuk sevgili
Ne halt yemeye gel dinde
Yalnızlığımı taşa tuttun
Nerden çıktın ki karşıma
Hakkın var mı ki
Dört duvar köşelerimdeki yalnızlığı mı öldürmeye
Nispetim var sana nefretim var sana
Ben sadece sevmek istedim

N E D E N

Düştün ki vicdanı yalnızlık olmuş birinin yüreğine
Sen sevdiğim olabilirsin
Ama asla hayatımı bağlayacağım kişi olamayacaksın
Sen sadece dilde sevdiğim
Yürekten nefretim olacaksın
Ve sakın unutma
Ben hala mutluyum..... 😃::😃::😃

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1115875/n-e-d-e-n.html>

Güzel Ruhlu Kadın 2

ne desem ki sana
güzel ruhlu kadın
yokluğun ayrı dert
varlığın ayrı dert
kopamıyorum da senden
içime saplanmış gibisin
yağmurdan kaçamayan toprağın kokusu gibi
üzerime sinmiş kokun
kırık aynaların bin bir suratı gibi
kimin yüz çehresine takılsa gözlerim
utanarak-tan başım önüme eğiliyor
seni düşündüğümden
başkasına bile tahammül edemiyorum
çünkü senin artık bu yürek
çünkü senin artık bu gözler
hele bu dil seni düşürmekten korkuyor
o yüzden hep suskun
ne desem ki şimdi sana
güzel ruhlu kadın
beni nasıl bir duruma koyduğunun farkında mısın
şu lanetli duvarların dibinde
sırtıma soğuk terler üşüşürken
bir karton parçasının üstünde ellerimi yüzüme dolamış
seni düşünmek ne güzel
hele de seni sonu olmayan bir yürekte sahiplenmek
ne desem ki sana
güzel ruhlu kadın
peryasızlığımı gölgeni bulaştırdın
ama razıyım bu gölgeye
senin gölgen üşüş-sün üzerime
dert tasam sen ol bu dünya da
düşmesin içime artık başkaları
hep yanım da kal
üşüşmesünler pencereme
sen den başkası
ne desem ki sana
güzel ruhlu kadın
peryasızlık işlenmişki öyle senle bana
gerçekte yaşayıp
hayallerle olmak gibi
ne desem ki sana
güzel ruhlu kadın
seni sadece düşlerimde canlandırdım
ama nedense gerçekte var olduğunu biliyorum
ve aşık olup sadece sana ait olma arzusundayım
düşte olsan bir hayal ürünü de olsan
senin sıcaklığını her geçen gün hissediyorum
bıktım artık gerçek aşk yaşamayı
hiç mutlu değil sonları
ama sen artık benimsin hayalimsin
gerçekleri kovdum artık kendimde
hayallerime seni donattım
çünkü sen kafamın içinde gezinen
firari bir düşbaz gibi
peryasızlığımı benden aldın
çünkü seni ben yarattım
güzel ruhlu kadın
sen benim gerçekte olmayan
hayallerimi süzleyen

güzel ruhlu kadınımsın....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116739/guzel-ruhlu-kadin-2.html>

Gölgen Düşmüş Gözlerime

ey yüreği bozuk sevgili
sen gittin gideli
gözlerime bulaşmış gölgeni
gözlerimdeki akan yaşlarla
temizlemekle meşgulüm şimdilerde
ama sakın ha ağladığımı sanma
dedim ya temizlik yapıyorum gözlerim de
seni bir daha görmeyeyim diye
gölgen düştü ya
görmez oldum
sen den başka hiç kimseyi
o yüzden mecburiyetten
gözlerimi temizlemek için
ağlamak zorundayım
dedim ya gölgen düşmüş gözlerime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117085/golgen-dusmus-gozlerime.html>

AĞLAMAYACAĞIM

Ağlamayacam
Ağlarsam gözlerime düşen siman düşecek
Ağlamak istemiyorum gözlerime mühürlendiğinden sonra
Ben nasıl ağlarım korkarım
Ben seni gözlerimin yuvalarına sakladığım yerden düşürmek istemiyorum
O yüzden ağlamıcağım
Ağlamak da istemiyorum
ağlarsam kendimi kaybederim
kendimi kaybedersem
seni başı bozuk dünyada
yalnız bırakırım
ağlamaya-cam o yüzden
hele de siman'ı gözlerimin beyaz tenine çalmış-ken
ağlamayacağım
gözlerime Nil çekerim
kör olurum
gerçekte görmem seni ama
seni de gözlerimden düşürmem
ben seni göz rengime çalmışım
nasıl ağlayarak seni düşürebilirim ki
gidenim sen olsan dahi
ardından siman kalsın bari
o yüzden sen gitsen dahi
ben arkandan gülerek el sallayacağım
ben seni düşürmeyeceğim gözlerimden
ağlamayı bıraktım
bir damla dahi
akıtmaya-cağım elmacık kemiklerimin üzerinden toprağa
ben ağlamayı kestim
seni göz rengime çalmışım
duvara asılı duran
bir çerçevedeki resim gibi
yalnızlıkla acı çeken duvarlar gibi
sessizliğe karışıp ağlamayacağım
aksine güle oynaya uğurlayacağım seni
ben seni şakaklarıma sürdüğün beyaz saçlar gibi değil
ben seni göz rengime çaldım
güle oynaya da uğurlayacam seni
ağlamayacağım
bir tek damla dahi düşürmeyeceğim yere
seni düşürmekten korkuyorum
zaten sen gidersen
sensiz kalacağım
bari siman yansıdığı yerde kalsın
ağlamayacağım göz rengime çalınmış siman
ağlamayacağım
peryasızlığımıza gölge düşüren
şakaklarıma beyaz saç süren
yolculuğu çok seven
kadim ruhlu güzel kadın
ağlamayacağım
sen gitsen dahi benden
ağlamayacağım

>>> PeRYaSıZ<<<

Kaynak:

ŖiKaYeTÇiYiM

hey güzel ruhlu kadın
biraz bekler misiniz
sizinle konuşmam gerek
iki kelam edelim hemen Ŗurada
pek vaKtinizi almaz
lütfen hayır demeyin
çünkü sizin o güzel
gözlerinizden Ŗikayetçiyim
hemen Ŗurada
gözlerimi alıp öylece yoluna devam etti
rica etsem gözlerinize söyler misiniz
o kadar hırsız olmasın
bir de gözlerimi alabilir miyim
onlarsız gözlerinizdeki maviliği göremiyorumda
kendi gözlerinizde olabilir
ama beni o güzel gözlerinizden alı koymayın

>>> PeRYaSıZ <<<

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119213/sikayetciyim.html>

NeRDeN DüŖTÜN Ki

nerden düŖtün ki yüreğime,
akŖam yıldızı gibi,
neden cür'et ettin, kaymaya
ve neden ben,
ey güzel ruhlu, kadın
ben kimim ki,
beni buluverdin,
halbuki ben, korkaklık abidesiyim.
tırsak, çekingen ve abdalım.
peryasızlığı, yürek yırtıpta kabul ettim.
neden geldin ki,
neden ben, oluverdim ki yüreğinde,
halbuki çocuklar gibi,
sadece pencere kırmaya yarıyorum
ah güzel ruhlu kadın,
bana kanma, ben göründüğünden fazlasıyım.
bazen yalnızlık,
bazen hüzn,
bazen de, sırtını soğuk duvara yaslamıŖ,
ter kokusu üstüne sinmiŖ,
sıradan bir adamım.

<< PeRYaSIZ >>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123609/nerden-dustun-ki.html>

Koçak

düşlerim bile, mahşer yeri
meydan da yok, bir insan eri
kalkıp da, dil uzatan da yok
bu dingili bozuk , aşk 'a

hiç mi, güzel sevecek yok
bu ahir zamanda
herkes mi ? koçak

ahkam kesilir, dil
icraat istedi mi, yürek
ortada ne aşk kalır,
ne de baba yiğit.

sürünür meydan da
aşk, diye diye
yalnız, bir it
ne kulak asan var,
ne de haline gülecek,

ne sandın
bu devri alemi,
gelen seviyor,
giden seviyor,
arda kalan öksüz,
sadece kahpelik kalıyor.

>>> PeRYaSıZ <<<

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125359/kocak.html>

ŞİMDİ BİR OLDU BİTTİ Mİ OLDUK

Ne desem şimdi bilemedim
Düşüncelerim firari
Dar geçitler deyim
Ahım da var hani
Sen neredesin ki
Gözlerim boşalmış
Tütsüler yakar oldum
Odam dumanlı
Başıma üşüşen baş ağrıları
Hep sen den
Aşık ettin de beni kendine
Şimdi bir oldu bitti mi olduk
Bu şerefsiz dünyada
Sakın ha dilin de dönmesin
Kahpelik çarkı
O kadar badireler atlattık
Başımızla beraber
Kala kaldık
Şimdi bir oldu bitti mi olduk
Güzel ruhlu kadınım
Saçlarını okşarken
Ruhun soğuklarına erişirken
Dilruba olmadık mı biz senle
Can havli ile kaçarken
Alçaktan daha alçak olmuş bu dünyada
Sokak köşesinde çarpışmadık mı
Pardon deyip oracıkta tanışmadık mı
Dahası sen gönül kapımı kırıp
İçeri dalmadın mı
Dalmadan önce
Penceremi aşağıya indirmedi mi
Şimdi bir oldu bitti mi olduk
>>> PeRYaSİZ <<<

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127750/simdi-bir-oldu-bitti-mi-olduk.html>

sadelik

yaşlandım artık
şakaklarıma ilişmiş gibi karlar
ellerim de ufaktan artan titremeler
yüzümde kırışmış krem lekeleri
her şey bitti artık
hayatım da yolsuzluklar artı
hayatıma girenler
bir parça koparıp
eyvallah demeden gidiyor
soluk bile almadan
içimdeki ben
benliğini bulmadan öldürölüyor
artık mahvolmuşum
sağ olsunlar
mahvettiler
içimdeki ben ben olmadan
>>> PeRYaSİZ <<<

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1135543/sadelik.html>

KaLBiM

boş verdik seni de kalbim
çıkmanın ortasın dasın biliyorum
kusura bakma
biraz acı
biraz da keder çekeceksin
seni dinlemeliydim
bir daha sevmemeliydim
gene döküldü gözlerde kırık yaşlar
düştüler yerlere
ziyanı yok
belki toprak can bulur
neme lazım
biz canla cananı karıştırdık da
üzgünüm kalbim
başına buyruk sevdim
gene yanlış yol
gene yanlış biri
ve gene doğru bir acı
ona sevgilim değil de
ilk tanışmamızda sadece ona
şunu demeliyim " Bacım "
dilim dönmedi ne yaparsın
senin o kadar uyaran
bağrıışlarını duymamazlıktan geldim
evet kabahat benim
yine o sevgi denilen kalleş'e uyan bendim
üzgünüm kalbim
haltı yiyen benim
ama acı çeken sensin
sevgili gelip-de görmeli
sen de ki feryadı
ben deki kuru yaşları
ama nerde
o şuan kim bilir kimin elinden tutuyor
kimin gözlerini süzüyor
kimin yüzüne bakıp
dudağında hafif uğultulu bir sesle
kime seni seviyorum diyor ki
bilmiyorum be kalbim
olan bir sana oldu
arada kaynayan da sen oldun
artık sevmek gibi kalleş bir işe kalkışmayacağım
kalbim sen biraz uyu
rahatlığa kavuş
ben de biraz zorlayayım kendimi
belki bir kaç damla göz yaşı dökerim
dökülmezse bile
gözlerim deki göz bebeklerini kanatır öyle ağlarım
yeter ki yüzüm de bir şeylerin
yavaş yavaş süzülerek yere döküldüğünü hissedeyim
kalbim ha-de sen uyu
başın da ben beklerim
ben sana bakarım
sen uyu hıçkırıklar yeterince boğazına takılmasın
huzur bulursun belki
uyuduğun da benim için uyanmamayı diler misin
çünkü sana artık acı yaşatmak istemiyorum
neyse kalbim
sana iyi geceler

>>> PeRYaSiZ <<<

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1135894/kalbim.html>

Biraz Deli Birazdan Çok Kıskanç Biri

aşk yok sevgi yok huzur yok
kapalı bir o da yalnızlık çığlıkları cirit atıp duruyor ortalıkda
karanlık tek bir pencere ışık sacıyor o da iğne ucu kadar
gözbebeklerim şaşkın ve büyük
uykusuz bir geceden önce
yarı çıplak bir hal işte delilik belirtileri tavan
yürek soğuk benim, karamsar
deli dolu bir zaman durağanı
belli ki vakitlerden gece
trafikte yalın ayak peçete satıyor o vakitlerde
sevgisiz ve korku ve bir de garip bir necaşi
bulutlarda toplanıyor gökte toplantılar düzenler gibi
yıldızlar sükut eder gibi zavallı
ben de duran boş yürekte yetim
dün de kaldı tabi bu durum
ansızın biri gelip yerleşke edene kadar
o da biraz deli bir de çok demekten çok kıskanç biri
izin istemeden daldı içeri
gönül vadisin den kalbimdeki ışıksız duvardan içeri...
biraz tebessüm dolu
biraz mutluluk dolu
çok olan da aşk dolu
manidar ki ben de boş olan bir nevi gıybet
ama yoksundum düne kadar bu deli birazdan çok kıskanç birine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164712/biraz-deli-birazdan-cok-kiskanc-biri.html>

Gene Sen Yoksun

yalnızlığın daniskası
çalınmış gene duvarıma
ve gene sabahları
kendimden yoksun
duru, mat ve nemli
bir yastıkla,
uyandım amansız sünepe
bu dünyanın derdine
yalnızlık diz boyu
eller boğazımda
nefesimi tırmalıyor
ruhuma ilişti
ölüm denilen kahpe
sövdüm dilimin ulaştığı yerlere
ama gene sen yoksun
illeti olduğum
kıvırcık saçlı
güzel ruhlu kadın...

Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166727/gene-sen-yoksun.html>

AŞK

yaşamıyorum artık peri kızı
kalmadı da aşkın ırzı

kime baksak şunun bunun kızı
sende gittin bizden peri kızı

sus pus olmuş aşk artık
senin gidişinle, gelişin de yok artık

kime baksam putperest gibi
ağızlarında hep seviyorum seni

yok, yok artık aşk yok
asrın asil aşk-ı

geçmiş ne güzeldi
herkes saatlerce beklerdi. kapı-pencere

herkes kirletti sevdiği aşkı
artık yaşanılmaz, bu abı- hayatı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170575/ask.html>

ANLA İŞTE

Sevmeyi bilmiyorum be kadın
Sevişmekten başka
Ben aşktan anlamam
Geri kafalıyım
Anlatabildim mi be kadın
Ben kanmam artık
İki mumun romantizmine
Anla işte be kadın
Ben hızlı yaşamayı
Sevenlerdenim
Boşuna seviyorum deme
Ben sevişmekten
Sevenlerdenim...

Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170813/anla-iste.html>

Mavi Kadın

gönül yat etti derdime
fusun yemiş gibiyim
akılsızlığıma
inilti gibi idi mavilik
bakıştırdık saatlerce
görmemişin görmeyişi gibi
uzaklardan seyrederdik
yakın ederdi bizi
gözbebeklerimiz
hayal ve sakın idi
yüzümüzdeki cehre
samimi ve doğru
eğrilikten uzak, mis gibi
temiz bir köy kokusu
mavilik bulaştı göz bebeklerime
uzaklardan yakınım
bütün samimiyetiyle
gözleri durağan bakışlarla
dikilmişler öylece
yağmuru çiselemesi gibi
sakın ve sessizce
toprağın iliklerine kadar işler gibi
düz ve mat
dudaklar titrer
yerden yükselen semazenler gibi
sırtım da bir kaput
elim de bir de caput
dilek diledim
boş bir dilek ağacından
gözleri de kaymış galeyana
mavilik işte
konmuş deli gönlüme
utanmasaydım sırtım da ki kanburdan
severdim seni
gözlerindeki
el ayaktan çekilme vakti geldi
uzak sevdim seni mavi
matlığına düzlüğüne
deli dalgalarla boğulma vakti
hoş çakal mavi kadın...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171016/mavi-kadin.html>

Hifa

Hislerle dolu içim
İçim içime sığamayacak kadar
Farklı ve güzel tebessümlerle
Füsün yemiş gibi
Aşkı yaşıyorum senle

Sevmek gibi güzel bir şey
Unutmamak hep hatırlamaktır seni

Tüm mutsuzluklara rağmen
Onsuz olmaz dediğim sen
Parçalanmış bir cam gibi değil de
Rüzgarın bana getiren kokundan tutup
Alıp içime Çekmek gibi
Kadınım deyip seni bütün sevmek gibi

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171920/hifa.html>

Herkes Değişti

ya anlatamıyorum kendimi
ya da anlamak istemiyorlar
ve dahası
beni aralarında görmek bile tahammül edemiyorlar
bilmiyorum sorun bende mi
umutsuz ve yalnız
bir koşuşturmanın arasın da kalmış
dizginleri tutulamayan bir tay gibi
özgürlüğümü sevmek istiyorum
özgürlük dediğime de bakmayın
duvarları yalayan çizikler gibi
gün sayıyorum bu müebbetliğimle
başı bozuk
yaşı büyük
olgun biriyim ama
istediğim ve yapmak istediklerimden o kadar
uzak ve umutsuzum ki
küfür etmemek mümkün bile olamıyor
bu sahte dünya ya
acaba ben ben olmaktan vaz mı geceyim
yoksa alıp başımı gideyim mi
ben de bilemedim
bir bakıyorum çevrem beni .iktir etmiş
bir bakıyorum da neyse?
konuşkan biriyim ama sitem dolu dilim
ses seda çıkmaz olur ben de ama
konuşuncada tam sus der gibi
her kafadan ses çıkar derler ya
işte o mevzu
herkes çenemi kapatmak istiyor
bir de adına kapak diyorlar ya buna
sanki iyi bir halt etmişlercesine de
pişkin pişkin gülmemeyi de ihmal etmiyorlar
yakın da kendileriyle de övünürler
nasıl susturdum
nasıl cevap veremedi
nasıl lafı ağzına soktum diye böbürleniyorlar işte
akıl dağıtırken nerdeydiler acaba
her neyse
dünyanın en kötü yanı insanlarla yaşamak
hep biz demekten çok ben demeyi bilen bir varlıktan
hayır gelmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173275/herkes-degisti.html>

Yasta

aşkın dilsizliğin de esen
rüzgar gibiyim
dalına tutunamayan
bir yaprak gibiyim
savrulup geziyorum işte
avare, bir de, bir çare
başı bozuk
kirli ellerle
yağmur duasına çıktım işte
seni andığım gün
kanadımın yektası da soluma doğru
üşüyen üşengeç bir martı gibi
İstanbul semaların da kanat çırpıp
Kızkulesine
Galataya konup
Hazerfen gibi
kanat çarpacaktım
tekrardan sana doğru
neden beklemedin ki beni
eski yerin de...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1174122/yasta.html>

Düşlerim KİRALIK

düşlerim kiralık
kalbim baraka
çatıdan sızan yağmur damlası
yer sırlıklam
bozuntu ya verdim
yüzsüz mevsim
her gece
penceremin naylonlu tarafında bir iz
karanlıkta üşür gibi
çekingen ve ıssız
derin bir insan parçası
melül melül yanıp sönen
gözbebeklerin ışık sızıntısı
taa derinden vurup
içeriye giren loş mevsim
sankin düşman olma
ben çöl mevsimi
kurak aciz
ve yapa yalnız
aciz bir adam

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177260/duslerim-kiralik.html>

ÖLESİM VAR

ölesim var
başı bozuk biri oldum
dizginlerim atarlı
gidişlerim yarım yamalak
uzun bir müebbet tatil-indeyim
boğazıma takılsa da bir ip
sallansam salıncağım da
düşlerimin satılık tarafın da
ruh haznesinde sıkışıp
derin bir ölmek geçiyor içimden
sanki meşakkatli
bir kelebek gibi
sabahla doğup
güneşle ölmek gibi

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177620/olesim-var.html>

Terbiyesi Buymuş

canım burnumda artık
bütün yaşam öyküm karanlık
yattığım yerde
yağmurdan yırtılmış
kurak bir bataklık
iz yapmış kara geceme
namert ayın gölgesine
sahte ve çirkin bakışlarla
yüzüm kirli kırıksıklarla
yıkanmamış bir el
boğazıma takılı
korku ve telaş içinde
gömüldüğüm yerde
debelenip kurtulmaya çalışıyorum
bu terbiyesi bozuk dünya da
en son anladım ki
aldığı terbiye buymuş

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179131/terbiyesi-buymus.html>

Papatya

Papatyayı koparmama gerek yok
seviyordur belki, işte.
gerçek ya da yalan
ne gerek var ki
acı yaşatmaya.
sevilirsin ya da
sevilmezsin
o kadar...
gidip de
mevsimin saçlarını yolup
döngüsünü bozamam
benle birlikte.
zaten sürgün gözlerim
neşemin, en mutsuz anına

papatyanın suçu var ki
hep yolunan saçlar, onun oluyor
sevmezse diye bunlar oluyor
varsın sevmesin
gecelerden korkum yok
acizim belki
birazda üzgün
kendinden bezmiş bir de yüzüm
ne olacak
ben de başka dal severim
o kadar dal verken
kırılmış bir dal için
papatya koparmanın anlamı ne
zaten kırık diye üzülüyorum
boşuna el değmemiş saçları yolamam
varsın
öleyim
varsın
bayatlamış mazim
dört duvarımı
yalamaya devam etsin
ben ben olmaktan çıkmayacağım
ben her zaman eski ben gibi
seven kalıp
yatağımın tümseğinde, ölmeyi bekleyeceğim

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179711/papatya.html>

Bu Aşk DEĞİL

ahhh penceremin kırık rüzgarı
nerden düştün ki
dört duvarımın ortasına
çatımda sızdırmıyor ki
başımdaki ateşi alsın
garip biriyim işte
sukût olmuş
ekmeği tuza bandıranım
keşke penceremi kırmasaydın
zaten içim titriyordu
birde bu rüzgar
iliklerime kadar işliyor
bunu aşk sanma
bu aşk değil
kanımı sulayan bir yağmur
...
#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179878/bu-ask-degil.html>

olmayan sevgi

sevmemeye çalışıyorum
kalemimi
karaladığım sayfaları
sildiğim satırları
içim de umut zerresi de kalmadı hani
içim boş
gözlerim kuru
kupkuru çorak arazi
semazenlerle dönüp dolaşıyorum
başım belki göğe erişir
fayda etmiyor da
kime
nasıl
ve
neden inanacağım
hiç bilmiyorum
sadece öylece yürüyorum
başı bozuk bir zaman dilimin de
ölüm belki kurtuluş
belki de değil
bilmiyorum ama
belki uyumak
hatta hiç uyanmamak
daha güzeldir
sabahın ilk ışıklarına
sevmenin de
sevilmenin de
olmadığı bir dünyanın
canı cehenneme

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181445/olmayan-sevgi.html>

SUS

sen susarsın
ben bur da
darmadağın olup
tekrar tekrar
seni sevmekle meşgul oluyorum
bu senin umurun da bile değil
o kadar susmanın anlamı ne
yüreğime kuru toprak at
içine sızmış
yaşlarımı emsin
bu sessizliğine inat

mevsimlerde geçti hani
sen hala suskun bülbül
utangaç da değilsin
ürkek bir ceylanda
sen ne olursan ol
fark etmez
sen yağmur
ben yağmuru toplamış
su birikintisi
sus tamam
hiç konuşma
bir gün içimdeki benle
bahtiyar olurum
ama ben olmayacak kadar
sen olmazsın ben de...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181637/sus.html>

Senin Saatini Tutmuş

sen dil de olana bakma, benim
ben dilin konuşmasına değil,
yüreğimin dile ne söylediğine, bak derim.
çünkü yürek senin saatini tutmuş
adı ben de, ömürlük diye.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183978/senin-saatini-tutmus.html>

Avaz

yuvasızım işte.
kapı dışarı edilmiş,
sokak köşelerinde.
su bir lira,
peçete bir lira deyip
avazım çıktığı kadar
bağırıyorum
belki duyan olur
içimdeki öksüzlüğü mü?
ama biliyorum
sesimin en ucra
köşeler de bile
sessiz kaldığını.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184569/avaz.html>

Gök Delirdi

gök delirdi
yağmurun neşesinden
kıskançlık naraları yükseliyor
yıldırımın ısıltısından
yağmur yeryüzüne inmeyi
yeryüzüde yağmurla sevişmeyi istercesine
el ele, göz göze...
dahası yağmurun saçlarına
yeryüzü sinmiş
renklerin çatısı altında
gök kuşağı döngüsü ile
mehtabı okşar gibi
güneş ortaya çıkıp
sevişmelerin ardında kalan
ıslak dudakları kurutana dek
dengesiz bir varoluşla
son demlerini yaşatıp
umutsuzca ayrılık denilene
masmavi bir denize acılan bir geminin
veda edişi gibi
bütün ahlaksızlığa göz yumuyor
bu abzur soytarı kılıklı aşk...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187059/gok-delirdi.html>

KÜFÜRBAZ

Düzeltemedim , gitti.
Şu bozuk, dilimi.
Küfürbaz işte,
Söz geçiremiyorum ki
Seni seviyorum da
Ne alıyor
Ben de bilmiyorum.
Sanki, füsün yemiş gibiyim
Sağırlaşmış-ım,
Vurdum duymamazlıklara dalıp
Öylece sessizlikler imle sevişmeyi bırakmış,
Aşk, aşk diye
İçim içime sığdıramıyorum
Ama öyle bir ukte
Var ki içim de
Küfür etmekten
Kendimi alıkoyamıyorum (ben senin...? Neyse)
Yerinde de duramıyor
Firari düşüncelerim
Dilime vurup
Ha bire sövüyor
Başı bozuk oldu iyice
İlişmeyin artık
Düşüncelerim sakat
Dilimde çok küfürbaz

Kimseyi sevmeyecek kadar
Kin doluyum
Var git yoluna, hey hat
İyice başı bozuk biri oldum
Ben yalnız adamım
Ben yalnızlığıma aşığım
Ben yalnızlığımla, sevişirim
Kimse benim umurumda olmaz
sadece kendimi seviyorum
o da bana yetiyor.
gerek yok baş ağrıtmaya
ben de zaten
gelemem baş ağrılarına
herkes yoluna
beni küfür edişimle
beni yalnızlığımla
yalnız bırakın
ben böyle mutluyum...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188332/kufurbaz.html>

UNUTTULAR

Gece çökmüş gene
Penceremin, ay karanlığına
Her taraf sukut
Bu gece de gene soğuk
Yine başım da bir kasket ağrısı
Kimse de yok
Bu bendeki yalnızlık rıhtımın da
Geceye çalar oldu
İyice gözlerim
Fayda da etmez hani
Karanlığın en ucr-a yerlerine
Kaybolmuşum yine
sessiz çığlıklarım da
Söndürülmeyi unutulmuş bir mum gibi
Loş bir ışık saçıyorum işte
Şu başı bozuk yalnızlığım
Derinden ahlarım-vahlarım da
Fayda vermez gene bana
Unuttular herhalde beni
Şu gecenin sessizliğin de
Dar ağaca sarılmış bedenimle
Geceye çığlıklar bıraktım, yerleşsinler diye
Belki yalnızlığımı gidermeye gelirler...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188767/unuttular.html>

HİÇ BENİM OLMAYAN

Gene sessiz bir gece
Ve gene atmosferi yüksek bir sancı
başına üşüşen , dönme yıldızlar
Kahpece yerleştiler, gök yüzüne
Kovalamaktan bıktım
Şimdilerde tepiniyorlar üzerimde
Ne oldu
Ne bitti
Farkında bile değilim
Hayatın cahil terasında
Gökyüzüne ilişen göz bebeklerim
Her acıyla nasıl tekrar tekrar
Korkarak büyüdüklerini izlerim
Peryasız'ın patavatsızlığı da yetmiyormuş gibi
Her gecen gün de
Her üzerime sinen gecede
Düşlerimin bozuk dünyasında uyanıp
Tekrar gerçek dediğim
Sabahın ışıklarında uyanmaktan bıktım

Cahilliğimin bu kadar dibe vuracağını
Farkına bile varmadan
Düşüncesiz davranıp
Aynanın karanlık yüzüyle seviştim
Ve sonun da
Kahpe denilen zevkler de
Dört köşe oldu
Yeter deyip de kalkamadım da
Şu bel ağrılarımın
Sebebi olan yatağımdan
Zaten bir hayli soğuk
Her şey de eskidi
Pencereme sinen buğulu sis
Yüreğimin terasındaki rüzgar
Ve hiç benim olamayan
Papatya falımda ki
"SEVİYOR" -larım.
Gelmeyeceksiniz biliyorum
Bu yüzden gelmeyişler sizin
Gidişler de benim
Alasmaladık gecelerim
Görüşürüz sabah ışıklarım
Allah'a emanet papatya falım
Ben gidiyorum
Yalnızlığıma meş'ale yakıp
Onunla ısınacağım...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189565/hic-benim-olmayan.html>

Bana "AŞKI" Sormayın

Titriyorum
Üşüyorum
Korkuyorum
Artık yeter
İlişmeyin bana
Kendi halinde ,
Yalnız bir adamım
Kimseyede yok zararım
Bir aşım
Bir başım
Yeter bana
Ne gerek var , başıma üşüşmenin

Ben...
Ne sevmeyi ,
Ne sevişmeyi ,
Ne de sarılmayı bilirim.
Şu rutubetli
Dört duvar gibiyim işte
Güneşim yok ,
Sabahım yok ,
Yarı çıplak ,
Yarı tok ,
Kendi halinde biriyim işte.
Yalnızlığı seven ,
Kimseyi de sevemeyen ,
Duygularını yitirmiş ,
Ayın karanlık yüzüne sinmişim.

Yontuyorum mazi mi ?
Gözlerimden ,
Ellerimden ,
Yüzümden ,
Nasırlaşma-sın iyice diye.

Her şeye peşkeş çektim , duygularıma da
Yüzümdeki yağmurla da
Gönül tarlamı kuruttum
Kargalara meze olmasın diye
Dedim ya değiştim
herkes gibi...

Herkes de bir ayrı oynuyor , oyununu
Çünkü; Herkes değişti.
Kimse kimseyi sevmiyor
Dalgasına aşkı yaşayıp geçiniyorlar
Derler ya
laf dilde durdukça kokar
Diş arasına kaçmış bir kırıntı gibi...

Ben de vazgeçtim , herkes gibi
köşeme çekildim
yalnız ölmek gibisi yok zaten
Dedim ya
Ben...
Ne sevmeyi ,
Ne sevişmeyi ,
Bilirim.
Kendi halin de;
Sıradan ,

Yalnız ,
Gıcırdayan sandalyesinde oturmuş
Üzerinde eski bir battaniye
Masasın da soğumaya terk edilmiş çayı
Duvarlara Öylece takılı kalmış gözleri
Kıvırcık saçlı
Koyu kahve renkli gözleri olan
Kendi halinde ölümü bekleyen
Yalnız bir adamım işte.
Herkes gibi değiştim
Bana "AŞK" ı sormayın artık....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1190749/bana-aski-sormayin.html>

İntiharın Dibin de BEN

gıpta ediyorum artık
uçurum sahillerime
atıp kurtulmak derdindeyim
peş parada etse hani
bu can
o da etmiyor ki
ardında kimse ağlamaz ki
ölüm bile fayda sağlamıyor

oysa...
çok geçtim
pencere kenarlarına
aşağı bakıp bakıp
seyre dalıyordum
yükseklik korkumu
düşsem
hiç kalkamazsam
ve kimse görmeden
ruh haznemi boşalt-sam
bedenimden
fayda verir mi ki
acınası bana
zannetmiyorum
çünkü
kuşlar göçeli çok oldu bende
hele mevsimler
çoktan uyumuşlar
kiş masalına.
aşk ya ona ne demeli
o hiç kapımı çalmadı bile
pencereme sinmedi
perdeleri bile çektim
içeriye giren hiç bir bakış olmadı
sanki yükseklik korkumu yaşıyorum

şu ölüm
tez gelse
ne olacak ki
herkes mutlu olacak
ben de elbet.
zaten
kimsenin umurunda bile değilim
yalnız başıma kapatacağım
biliyorum gözlerimi
yapacak da bir şey yok
uzak olacak göz bebeklerimiz, elbet
kapalı duracak yaşam öyküsü ile
mecburen
papatyayı seveceğim
gülü koklayacağım
verilen suyu içeceğim
üzerime atılmış örtü ile
mecburen ısınacağım
başımın altına konulan yastıkla
elbet uyuyacağım
buna ben mecburum
eğer ölürsem
bunlara da katlanmak zorundayım
çünkü ölümden sonraki servetim
sevgim

mutluluğum
hayallerim
ne bileyim
para
mülk olmayacak
olacak olan
biraz bez
biraz toprak
bir ikili dikili taş
üzerime de ekili
papatya ve güller
başka da bir şey yok
kimse de olmayacak yanımda
akıllarına geldiğim zaman
bir anarlar o kadar
başkada bir şey yok
ölmek
aslında çok güzel bir şey
işte ben de ölümü bekleyen
dış görünüşü artık bozuk
yüzü asık
gözleri hasret
ömrü beyhude
yaşıyorum işte kendi halimde
ölümü ölmeyi istiyorum
kendi dertlerimle baş edemiyorum
korkuyorum
yalan da değil hani
neyse
düştüğ işte bir yaşama
yaşayacağız artık mecbur
ölümle bir olana kadar.....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192121/intiharin-dibin-de-ben.html>

Beni de SEVİN

Sabahın köründe
Ağır duygularla birlikte
Uykusuzluğun sersemliğin de
Kinle birikmiş kalbimi
Avutuyorum işte
herkesten uzak bir yerde
kendimi kandırmanın
tesellisiyle
avuçlarıma düşmüş
iki damla yaşla
çok sevdiğime inanmanın
saf ve temiz samimiyetiyle
yaşıyorum.
avazımın çıktığı kadarıyla
sessiz girdap ağzıyla
bağırmaya çalışıyorum
sevin artık beni de
sevin diye

işte...
kibritçi kız gibi
soğuşun altında
karla yağmurun karışımıyla oluşan
bir gök ağlamasının dibin de
titrek ürkek
bir o kadar da korkak
bekleyişler için de
kendim olan
beni bulmanın
utancıyla yaşıyorum
bazen bir kibrit çakmak yeterli
geceyi aydınlatmaya
ama korkuyorum işte
hem ışıktan hem karanlıktan
bir kelebeğin
bir günlük hayat serüveni gibi
bir papatyanın
sevilmeyen ellerdeki
katliamı gibi
avazımın çıktığı kadarıyla
sessiz girdap ağzıyla
bağırmaya çalışıyorum
sevin artık beni de
sevin diye

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193174/beni-de-sevin.html>

ZAMANIN HIŞMINA UĞRADIM

Aslında kavuşamamanın
Derdiyle yanıyorum
Zamanın bozuk
Hişmina uğradım. Herhalde !
Ne yapacağımı
Ne edeceğimi
Bilmiyorum
Uslu da duruyorum
Yerim de
Kimseye de güvenemiyorum
El uzatıp , kaldırına da
Gülümseyerek
Yaşamaya çalışan
Çirkeflere de

Dipsiz sapsız
Gönlü bozuk biri haline geldim.
Sevmemenin bedeli galiba bu.
Rüzgarın önüne kattığı yapraklar gibi
Güneşin işkencesine dayanamayıp
Yüzünü ona çeviren ayçiçekleri gibi
Zorlanıyorum bu hayatı
Anlamsız ve yalnız yaşamaya
Uzak da durdu
Hani
Gözyaşlarım
Ama yine de iliştiler
Sefil mutluluklarıma
Oysa sadece
Yalnız kalıp
Seyretmek istemiştin
Kumsalı
Denizi
Ve batan güneşi
Arada da çiseleyen yağmuru..

...Peryasız...

Not: bir günü kalmış gibi yaşatamadılar mutluluğu
herkes acısıyla tatlısıyla mutlu olmak ister
ben sadece bir günümün mutlu geçmesini
çünkü ben artık bir kelebek misali....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193655/zamanin-hismina-ugradim.html>

YARANAMADIM

Ah ah
Ah ki ne ah
Çok dertliyim gene
Rüzgarı savurdum
Güneşi suladım
Aya ışık sattım
Bulutları kendi ellerimle sağdım
Bazen sulu
Bazen dolu
Gene yaranamadım kimseye
Ayuçlarımda kirli
Kirlenmezdim oysa
O iplik gibi kirpiklerini

Çoktan rüzgara verdim
Haykırışlarımı
Duyanda olmadı
Geri dönende
Serpildim sepil sepil
Sefillüğimin düşler yatağına
Doyamadım bir türlü uykuya
Demlendim ben de işte aşka
Ama yok
Yok artık
Kimse ben de
Rüyalar da kalmadı görecek
Umutlarda kalmadı bahara
Baharlar yaşanamayacak kadar
Yaşlı, çekilmez bir ihtiyar

Odamda bir sürü koku
İç içe geçmişler
Tavana ilişmiş çoktan tütsü
Yakamozları da yaktım
Cam kavanozda
Ayazda üşümesinler dedim
Duvarlarıma sinmiş hatıralar
Delirdim sonun da
El insaf
Yorgun bir kalp
Yaşlı bir beden
Ağlamaklı iki göz
Ve kendi halin de olan
Bir de ben
Çürümeye bırakılmış gibi
Küflendim sonun da
Herkes bırakıp gitti
Düşler sokağına
Yaranamadım kimseye
San'a
Siz'e
O'na
Onlar'a
Ve biz'e

Oysa sadece
Rüzgara kanat açmak istedim
Kuru toprağına yağmur vermek istedim
Bahara çiçekler uzatmak istedim
Güneşe yağmurdan sonra

Gök kuşığıyla
Terasta bir randevu ayarlamak istedim
Ayın başındaki bulutları def etmek istedim
Ama maalesef yaranamadım kimseye
Oysa sadece
Mutlu olmak
Mutluluk dağıtmak istemiştim
Farkında değildim
Döngünün kimyasıyla oynandığının

Oysa gene
Yaranamadım kimseye
San'a
Siz'e
O'na
Onlar'a
Ve biz'e

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1194282/yaranamadim.html>

"Sofistike"

yine başladım aşk figüranlığına
bedel mi ödüyorum, kefaret mi
bilmiyorum artık
içim dolu
dolu bir cehalet
parmaklıklar ardında
zifiri bir karanlık
karanlık için de
aciz iki çift göz
başım da bir baş belası
adı da "sofistike"
rüzgar gibi ters düz
güneş gibi aynı döngü
hep bir salıncağın verdiği
geçici bir mutluluk işte
soyтарыsı oldum
iki de bir takla
ikide bir şaklabanlık
sonra bir selam
ve seyirciden gelen
mutsuz sevinçler alkışı...
kendimi anlamazken
seni anlamak çok zor
baş kaldırmıyor artık seni "sofistike"
yatağımın baş ucunda
yok artık kurulu bir düzenin
seni ısıtacak bir ten yok artık
dahası üzerine serecek bir yorgan da.
istediğim tek şeydi oysa
biraz senden mutluluk

elinden ilk tuttuğum da
bir masal perisinin
sihirli değneğinin
güzel hışmına uğramış gibi
hissetmişim, iliklerime kadar.
ama yaşayınca seni zamanla
bir pederin aforozuna kandiğini
göz bebeklerin tümseğine tırmanınca anladım
ah sofistike ah
oysa ben senden
sahte gülüşlerin ardındaki
mutluluklardan tatmak istedim...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197600/sofistike.html>

Mahallenin Homurtusu

yine bir baş ağrıtan sabah
yine arabalarının homurdanması
ve yine beş dakika daha meselesi
hiç eksilmez bizim mahallede
görünüşte herkes kendi halin de
mütevazi ve paylaşımcılıktan uzak
sessiz bir muhabbet içinde.
herkes herkesi nadiren tanıyor
yani genel de merhaba merhaba
mevzuat derin, köy havası da nadir
burada herkes göçmen
kimi doğudan
kimi güneyden
kimi kuzeyden
düşmüşler yola
Fatih'in çansız mabedine yerleşmişler
bizde Mardin göçmeniyiz
Fırat - Dicle nehirleri
yüksek dağları
ve kendine has kültürü-geleneği
her şeyi ile bir başka güzel.
herkesin bir geliş hikayesi vardır elbet
anlattıkların da süzülürverir hemen
oracıkta iki damla yaş
sonra silinir yerine mutluluğa verir...
kimse de zengin değil hani
bir şey alındığın da
ay başında der evlerine çekilirler
gün boyu sakinde durmazlar çocuklarda
annemde bu durumdan pek rahatsız
gürültüyü de pek sevmez
hep çocuklarla haşır neşir
okul açıldığın da
kendine has bir oh be deyişi vardır.
mahallenin tantanası hiç bitmez
önce kendi işlerini bitirirler.
sonra güne giden kadınlar varsa güne
gidemeyenler de
pencerelerini ardına kadar açıp
pencereden pencereye dedikodu
macerasına atılırlar...
sanki mahallenin müzik şefleri gibi
nakarat değiştirmeden aynı senfoniden çalıyorlar.
mahallenin dedikodusu onlardan sorulur
bir erkek kız mı arıyor
onlara danışılır
borç paramı alınacak onlara sorulur
çünkü mahallenin kirli çıkı'larını bilirler
ve akşam yemeğinin yapılaş saati geldiğinde
herkes kabuklarına çekilir.
vakitlerden de bulmuştu çoktan ikindiye
okuldan gelen çocuklar
ev temizliğinden gelen
vefakar anneler-ablalar
çocuklara da rahat vermezler
okuldan gelir gelmez
hep bir yerlere gönderme telaşı - tantanası
biri gider tuz almaya
biri gider su almaya

birı gıder ekmeğ almaya
ama hepsi de zoraki- emrivaki
kendimden biliyorum
annem de böyledir
son dakika golü atar gibi
akşam yemeği hazırlanır
babam baş köşede tabi annemde
hemen yanı başında.
tam ben de oturacağım sırada
Kürtçe aksanıyla
hele git de ekmeğ getir
az getirmişim der.
gider gelirim ama
ama annemin aklında gene vardır bir şey
hemen der unuttuk demeyi
bir de su alsaydın demez mi oracıkta
bende tabi haliyle parladım
ya anne taksitçi olmayın ya
deyip genede giderdim
ama geldiğimde de
bir aferimi alırdım
mahallelinin en güzel yanıda bu
ama paylaşımcılık yok denilecek kadar az
kimse artık komşusunun bacasının tüttüğüne bakmıyor
yalnız ben demeyi bilir olmuşuz
hep bu şehircilik aşkı yüzünden
aynı apartmandaki kişiler
selam verişleri bile soğuk
samimiyetten uzak
keşke bir tek bizim mahallede olsaydı en azından.
ama her yerde durum bu.
ve çok vahim
elden de bir şey gelmiyor
aslında haklılar da
güven ortamı yok
mahalleler arasında rekabet yok
eskiden burası benim mahallem derdik
sahip çıkardık
komşusundan tut
bakkalından
fırıncısından
çöpçüsünden
gecen seyyar satıcısından
hurdacısına
bisiklet tamircisinden
tatlıcısına kadar...
herkes herkesi tanırdı-kollardı.
eskiden biz.
"biz" diye bir kavram ,bir kelime vardı
oda yok artık
herkes biz demekten çok
ben demeye alışmış
neyse güneş ışıkları mahalleden
kendini cekerken
güneş bir yandan batmaya
bir yandan da aya ışık olmaktan
kendini alamazken
mahalle sakinlerinde
çayını çekirdeğini
bitirdikten sonra
bazıları modernizm yataklarına
bazıları da yer yatağına kendilerini bırakırlar
yorgun argın geçerler başka diyar olan
rüyalar alemine
mahalle sessizleşir
gök ay ve yıldızlara kalır

tantana da kaldı bir başka güne
ama hala nispet bir tavırla
keşke "biz" demekten çok
biz demeyi daha iyi kavrasaydık...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1198447/mahallenin-homurtusu.html>

Zaman Eskisi

saat sabahın 7 ' si
ve gene düşmüş cemre
gözlerim de yeni ayrılmış
uykunun pençesinden
tünedim pencere kenarına
süzdüm içeriden dışarıyı
sabahın gürültüsüne değindim
varoş bir sokak görüntüsü vardı
güneş de daha yeni yansımıştı yeryüzüne
telefon tellerine konmuş
kırlangıçlar, güvercinler, kumrular
gök kızıl mavisi
ve sokak cümbüşlerin dünyası gibi
sokak satıcıları tünemeye başladı
girişinden çıkışından
her taraf huzur seli
hayat bu kadar güzel işte
huzur aradığın da bir
bakmak yeterli olabiliyor.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201210/zaman-eskisi.html>

Bir Öpüşün Bedeli

aşkı anlamadım
kendimi de anlatamadım ama
sebebi belki de
hiç çözemediğimiz duyguları
bir dudağın, öpüş hissine
sattığımızdan dolayı
hiç sevedik
dahası da aşık olmayı beceremedik
beceriksizliğimizle kalıp
zamanla
saçlar ağırlaştı
gözler sığlaştı
kalp gözü kapandı
ve peşimizdeki duman
iyice sisli bir pusu, halini aldı
sanki sevememenin bedelini öder gibi
iyice asabileşti içimizdeki duygular
vicdan azabı çekiyoruz her halde...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201900/bir-opusun-bedeli.html>

Her Defasın da

sonuç değişmedi
her kapının ardın da
gene dehşet dolu bir bozguncu
gene yüzü maskeli bir hırsız
ve yine ezilen ben gibi bir ben
ne zaman bir kapı açıldı desem
çok şükür deyip yönelsem
bir irkilti
bir titreme
bir korku
ve bir de endişe
kat kat katlanıp
iliklerimin en ucra yerine ulaşiveriyor
sanki gecenin hıçkırık gürültüsü
sanki sabahın kahkaha lanetleri gibi
her nefessiz kalışında
her boyun ağrısında
kendimi bırakıveriyorum
yatağın terli voltasına
evsiz, sokaksız ve çukursuz
ne idüğü belirsiz bir yamalı örtü
sadece çığırkanlığıma örtmekle yetiniyorum onu...

ne lanet işe kalkıştım ben de bilmiyorum
her kapı açıldığın da
işte işte işte ve yine işte
deyip koşuyorum
belki aradığımı bulup sarılırım ümidiyle
ne yazık bana ki
hep duruşun dan çok gürültüsüne kapılıp
hayatıma bir aforoz çıkartmakla yetiniyorum
umutlanıp her defasın da
kendimi kandırmayı neden bu kadar başardığımı bilmiyorum

hasret kurak bir arazi ben de
cemaatle yağmur duasına çıkan
abdestsiz biri oldum sanırsam
bütün belalar beni buluyor
bir umut bağladık işte yağmura
belki üzerimize rahmet yağar da
bizde temize çıkarız
açılan kapılar zindan olmak yerine
için de mutlu aile tablosu haline gelir
bir ben
ve bir ben dediğim biri daha var ki
o da benim gönül mabedim
başka da bir suret olmasın
hayal kurmak ne güzel.

aklansaydı keşke kalbim
her defasın da
aynı taşa takılıp düşmekten yoruldu
dahası düştükten sonra kaldıranın olmamasın da
işte meselede burada ya
taşa takılıp düşmekte değil
taşa kalıp düştükten sonrası...
ne diyeceğimi bilmiyorum
aziz bir hayat
içinde yaşayan boş oyuklar
ve bir ben deyip yaşamakla yetinen

kocaman bir ağustos böceği ordusu işte.
onlarla yaşamaya mecbur kaldık... :(:(

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202495/her-defasin-da.html>

Herkes Birbirini Öldürüyor

bir yalnızlık çöktü
gene üzerime
gene sıradan bir ah çekişle
yine gözlerim kaymış çerçevesiz
duvar iliklerine
uzun uzadıya bir düşünce içindeyim
neden herkes
birbirini öldürmek zorun da kalıyor
bu zamansız zaman dilimin de
herkes mi katil
neden yüzlerin de bir maske
ve neden ellerinde
başkaların parmak izlerini taşıyor
oysa herkes birbirini sevmek gibi
bir duyguyla zaten öldürüyor
ne silaha
ne ilaca
nede boğmaya
gerek var
zaten herkes bir zevk peşin de
anlık mutlulukların tadını çıkarmakla
yetinmeye çalışıp duruyorlar
bir avuç asalak
oysa sevmek öyle bir şey ki
sevdiğinin yüzündeki gülüşlerine sadık kalmak gibi
göz yaşları aktığı anda
kuru toprağa düşmeden tutmak gibi
ya da uykudan uyandığın an
o karşıdaki tebessüm dolu
samimiyetle yüzünü yıkamak gibi
mutluluk sancıları arasında sıkışıp
her gecede
aynı sıcaklığa sarılıp hiç uyanmamak gibi
ve her sabahın
ezan sesindeki uyanışın yakarışı gibi
hep onunla secdeye kalkıp
her dua da amin demek gibi
işte benim aşk bildiğim böyle bir şey
ama kimse kimseyi sevecek kadar sevmiyor
herkes gırgır da - şamata da
seviyorum deyip
ölüyorum senin için demeye kadar sürdüler aşkı
oysa aşk dediğimiz
ölmek yerine yaşamak
yaşarken de sahiplenmek
ama kimse bunun farkın da değil
demek ki aşk
sadece yalnız sevmek
ve yalnız yaşamak
ya da oturaklı bir ölümü beklemek
halini aldı en sonun da...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202629/herkes-birbirini-olduruyor.html>

Güzel Ruhlu Kadın 3

güzel ruhlu kadın
korkuyorum anla artık
seni yaşamaktan
gündüzleri senle uyanmaktan...
hala çirkinim aynalarda
ve hala nefes alıyorum kuru soğuklarda
sana ihtiyacım yok anla
kabus doluyum
korku doluyum
rüzgarın tersliği içindeyim
penceresiz bir evin soğukluğu-yum
dışarıya açılmayacak kadar gıcırda-ım
kimsenin sesine
kimsenin sevgisine ihtiyacım yok
herkes bir ayrı alemde
dalgasını yaşıyor
sen de uzak dur ben de
ben aradığın değilim
sakın umutlanma
ben, bir gülerim, iki gülerim
ama hiç güldürecek kadar cesaretim yok
anla anla artık
ben boşluklarda kendimi aramaktan bile yoksunken
seninle Türk sinemaların da cirit atamam
herkes bir yaşadığı var
ama ben senle bir yaşantı dahi istemiyorum
bu ucuz dolu ve karanlık hayatım da
n'olur anla beni
sefil bir hayat
çatısı su sızdıran bir ömür
ve hiç avuçlarına bulaşmayacak kadar
nasır tutmuş çürük bir yürekle doluyum
sakın bulaşma bana artık
yokum ben yok
yeter sıkıldım bu ab-ı hayattan
aşk denilen abzur de yok zaten
kandırmanın bir anlamı yok
umutlanmanın hiç gayesi yok
yüreğini acıtmanın bir tesellisi yok
tutturmuşlar zaman
güzel ruhlu kadın
git artık
benim halimi görmüyor musun
bak. bak işte
pabucu dama atılmış
sokak kaldırımların sıcaklığıyla yetiniyorum
bir yağmur damlasıyla yıkıyorum
üzerimdeki yamalı hırkayla da kurutuyorum
kışlarımı da sorma
artık git yeter
ben sonu olmayan bir yalnız adamım
sevecek ve kendini sevdirecek de biri değilim
hiç mecalim yok
durma artık
var git yoluna
ben sefil biriyim
sokakların kokusuyla - telaşıyla yaşıyorum
bana aydınlık diye, sokak lambası yeter
artık git ne olursun

güzel ruhlu kadın
ben seni sevecek değilim
bana da umut bağlama artık
yürek acısı yaşatmak istemem sana
dedim ya ben bir gülerim , iki gülerim
çekip gider, yolumun pervasın da
ölümün zamansız gelişini beklerim
işte ben de böyle biriyim
sevmek diye bir şey yok ben de
zerresi de kalmadı
kendine iyi bak
güzel ruhlu kadın
iyi günlerin temaşası senin olsun...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203816/guzel-ruhlu-kadin-3.html>

AŞK BEN DE YAŞAYAN ÖLÜ BİR SAKİN

Yağmurun neşesine bıraktım göz yaşlarımı
Maziye karıştırdım, bütün tozlu rafları
Hayatımdan çıkarttım, dost bildiğim insanları
Gel gör ki, hala neşem bozuk
Sesim bağırsarımda, gırtlaksızlığında durgun
Herkesi de sallamıştım geçen günlerim de
Sadece mazimin yıkılmış gülüşlerini, hatırlıyorum gecelerimde
Yitik ve bitik bir hal aldım iyicene
Sevmek gibi, asalak bir düşünce peşinde
Yılların bozuk tümseğın de habersizce
Kendimi zehirlemekle yetiniyorum
Bilmeden ya da bunu görmezden geliyor
Öyle yaşayışlarıma müdahale edebilecek cesareti topluyorum
Farklılıklar arıyorum
Kaç gül kokladığımı bile hatırlamıyorum
Hatırladığım
Hepsi samimiyet yoksunu
Kışlardan bile soğuktu tenleri
Yüzlerinde boyalı bir deri vardı sanki
Hiç kimse aşk diye bir kavramı doya doya yaşamıyor
Herkes kendi borusunu öttürüyor
Beni de kendilerine benzettiler
Ben de sevgi yoksun-uyum
Hatırlamıyorum aşk diye bir zihniyeti
Sonbaharın yapraksız hali
Kışların çamurlu bataklığı
Yazların gölgesiz güneşi
İlkbaharların büyümeden ölen filizleri gibiyim
Halsiz ve bitkin
Yalnızlığımın sevişmenin gururuyla
Son hayat rulomun rüküşlerini atıp
Uykunun galeyanına gelmenin sevinciyle
Sofistikenin hazin sonlarıyla
Aşk denilen asalak duygunun hışmına uğradım
Ve son mabedimin duasına çıkıp
Günahlarımdın vicdanını ödeyip
Koklaya koklaya kuruttuğum güllerin
Hayat ızdırabıyla, ölme yolunda
Sadece yalnız kendimden çıkmış
İssiz bir adama dönüştüm
Kirlattım de onca yağmuru
Onca gülü
Onca rüzgarın ardın daki kuru yaprakları
Anladım ki hiç bir şey benim değil
Sen de sevgili
Sen de aşk
Çektim elimi zaten eteğınızden
Ben ölümün cenabetliğiyle
Son veda buse mi almadan
Ölmekle yetiniyorum
ANLADIM Kİ AŞK BEN DE
YAŞAYAN ÖLÜ BİR SAKİN
Herkesse hoş çakal....

#Peryasız

Kaynak:

Gitti işte

gitti işte
onca bekleyişlerimin sebebi
heba oldu onca ardına kadar
beklediğim bekleyişlerim
başkasına bakıyor artık gözleri
o kadar uzak ki artık
sanki o yaşıyor, ben ölüyorum
ağrıtlarım yok ama
ağrılarım tonlarca
boğulmalarım sorgusuzca
darağaçındaki asılmalarım, isteksiz
oysa sadece onu istemiştim
her baktığım köşede
sadık kalmak istemiştim
onun samimi gülüşlerine
onca seviyorlarımın nazik ayrılışları gibi
gitti işte o da zamansız, bir vakit mapusun da
ne yapacağımı bilmiyorum artık
sadece doğru zamanı beklemiştım
bunca sen
farkına varmadım
kelebeğin kanatlarındaki, ölüm fısıltıları gibi
sabahla doğup, akşamla öleceğimi
oysa sadece bir gün
bir sabah güneşin de
onunla uyanmayı
buğulu gözlerle
bir günaydın demek istemiştim
şimdi tek diye bileğim şey
hoş çakal kadim ruhlum...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207271/gitti-iste.html>

ÜRKEĞİM - YALNIZIM - MUTSUZUM

eski kasetli radyoların bozulduğu
bozulurken başına bir şeylerle vurulup
düzeltilmeye çalışıldığı zamanların
ürkek çocuğuyum
ite-kaka büyüyüp
sokak aralarında oynayan çocukların
seyircisiz tarafında oturmuş
ben de oynayacağım bakışlarıyla
seyre dalan çocuğum
kendi halinde hor görülüp
parklarda sıralı olan banklarda oturmuş
anneli babalı çocukların
hışımlı sevinçleri
özlemle içine
ahlarla keşkelerle
yutkunan çocuğum
ve yalnızlıkla dertleşen
kendi tümseğinin de
yastıksız yorgansız uyuyup
oracıkta uykunun pençesine girip
sokak semaverinin de
sızmış çocuğum
ve ben hala
çocuksu yanımla
ürkeğim
yalnızım
mutsuzum...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210633/urkegim-yalnizim-mutsuzum.html>

Kirlendi Gözbebeklerim

Öyle bir kurgu içindeyim ki,
Ölümlle sevişip, cehennem de
Dans etmek gibi.
Biraz düşünceler bozuk ben de.
Beynim sulanmış herhalde,
Bu bize güzeldir hayat,
Diyenler yüzünden...
Öyle mi! hayat güzel mi?
Zannetmiyorum, güzel olduğuna.
Başı boş geziyorum işte!
Yalnız ve bir o kadar da umutsuz.
Hayatın makûs talihime, güldüğünü hissediyorum.
Bağrımın en kirli yerinde,
En günah işleyen yerinde,
Sanırsam cenazem cemaatsiz,
Defnedilecek omuzlarda.
O kadar güzel sevmek istedim ki,
O kadar sadık kalmak istedim ki,
O kadar sabır çekmek istedim ki,
Bir türlü izin koparamadım.
Gökyüzüne gönderdiğim,
Şikayet dolu dilekçelerle...
Anlıyorum yalnızım, mutsuzum
Ve sokak koridorlarında
Yağmurun çiselemesinin altında
Şemsiyenin lanetli rengi ile
Tek başıma,
Kendimi yağmura, peşkeş çekiyorum...
Yalnız olduğumun farkındayım,
Gözyaşlarımın kirlendiğinin de farkındayım.
Ömürlük diye bileceğim, bir kimse yok!
Bunun da farkındayım.
Zaten varsın olmasın,
Ben böyle iyim.
Buna alıştırdım zaten.
Dedim ya ;
Sanırsam cenazem cemaatsiz,
Defnedilecek omuzlarda.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214596/kirlendi-gozbebeklerim.html>

Gökyüzünü Süslemek İstersin

Bazen yağmur istersin,
Islanmak istersin,
Sonra kurumak için,
Bir de güneş.
Ve belki !
Biraz da, gökyüzü manzarası...
Şöyle bir gök kuşağı,
Bir kaç bulut,
Ve bir de sen...
Belki bir kaç tane,
Rüzgar da savrulan yaprak...
Belki canın, dolu da istersin !
Belki de kar,
Ya da karla karışık ,
Bir ince çiseleme ...
Bir de ,
Rüzgarı ardına almış,
Martıları, güvercinleri
İstersin.
Ya da onların yanında olmalarını.
Ve ya dahası, onlarla uçmayı.
Gökyüzüne belki,
Uçurtmalar dolamakta istersin...
Belki, bir iki, de yıldız !
Fena olmaz hani!
Belki de, bir de sen !
Belki gökkuşağın görünmeyen rengisin ...
ve ya güneşin ,
Belki de saf ve duru yağmurun.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215162/gokyuzunu-suslemek-istersin.html>

Yağmur Tılsımı

Gözlerimin ahengine kapılıp
Sır dünyasında seninle
Süslemenin anlamını düşünüyorum
Yüreğime sanki bir dille
Anlatmak istiyorum
Ama olmuyor kilitleniyorum
Vukuatsızca gözlerime takılıp
Zedeliyor ardı ardına
Sükut cumlelerim
Dertsiz başıma perva oluyor
Anlatamıyorum
Boğazım cennetten bir mapushane
Dil yutkunluklarıyla
Her gölgede iz arar gibi
Seni serçe parmağının bastığı yerlere
Göz dikmiş
Senden bir parça sevgi
Bir parça yağmur tılsımı
Bir parça da sen olan seni ister
Ey gönlü bende ebedi olan....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216583/yagmur-tilsimi.html>

RUH HAZNESİ

bilmiyorum, ne durumdayım,
herkes, kendi bildiğini okur.
ben de kendi bildiğimi,
umursamaz bir haldeyim, herkesi,
kendi düş dünyam da,
zamansız bir oturumda,
boş insanların,
gıybetini , yapmakla geçiyor,
bu üç günlük, zaman dilimi.
vakitte dar, biliyorum!
ama nedense ,
konuşmadan da duramıyorum!
bir kuşatmanın ortasında,
kılıçların, kalkanların,
güneşle bir olmuş, yansımalarıyla uğraşıp,
bana musallat olmuş,
şu sevgi denileni ,
kılıçların, keskin yüzüne başını koyup,
başla gövdesini, bir ayrı oynatmak isterdim.!
ama fırsat dahi olmadan,
bir ukte, tohum bırakıp
kellesini kurtarıyor...
bir ispiyoncu gibi,
bir düzenbaz gibi,
bir yalancı gibi,
bir sahtekâr gibi,
yüksek bir ikbale sahip!
herkesi bir öldürüyor...
ve nedense,
kimsenin
kanı akıyor.
ve her zaman, olduğu gibi
yine boşlukların,
çığlıksız senfonisinde,
çığırtnkan sesimle,
varoluşlarımın, çatlak duruşlarıyla,
sevişme, durumunda kalıyorum.
Herkesin ortasında !
yediğim sillenin, acı tarafına odaklanıp,
Kendi yaraları mı! kendim sarıyorum.
Derler ya; Namert de muhtaç kalmadan.
Ve
Biraz sakinleşip ,
Yüzüme bulaşmış olan,
Gökyüzü karanlığını,
Gündüzün, kansız eline teslim ediyorum.
Belki biraz mavilik ,
Belki birazda, yağmur tilsımı düşer...
Cemre' nin döngüsü gibi.
Bir havanın esintisiyle ,
Bir toprağın ıslak nemiyle,
Bir suyun berrak şekliyle,
İşte benim yaşadığım ruh haznesi bu...

#Peryasız

Kaynak:

Ne Gerek Vardı

Ah aklımın kıvrak zekası
Ah kalbimin acımasız yanı
Ya sen gözlerimin kindar bakışlısı
Ne gerek vardı
Şu sevgi denileni
Musallat ettiniz dertsiz başıma
Şimdi tümünden hazırlamalıyım kendi mi
Ağlamalara
gülmelere
Seyircisiz alışmalarına
Gitmelerime
dahası
Onca dağınık hoşçakalları mı
Tekrar yazmalıyım
Her bir yazım yanlış olan hayatımı
Neticesiz travmalarını
İki büklüm ensem de biten silsilelerini

Ah gönlümün ayarsız cenesi
Tutmadın gene kendini
Açtın ağzını yumdun gene gözlerini
Ne gerek vardı bu kadar tatlı dile
Gene bağlasaydın ya
Ayrıla tartılmış gönlüne
Sarsılmazdık en azından
Ve düşmezdik birliktelik kuyruğuna
Yatmazdık da koyun koyuna
Şimdi
Herkes gibi ağlamak zorunda kalacağım
Belki biraz da mutsuz
Ve belki de umutsuz
Dahası yalnızlığım kabalıklaşacak....

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219565/ne-gerek-var-di.html>

Ne Dersin

Uykusuzluk var, ilkbahar da!
Biraz uyur gezer tarzında.
Züccaciyeler geziyor,
Yağmur yıldızların da.
Gökte şenlik var.!
Yağmur, ıslak giyinmiş,
Bulutlar, bir gri ile süslenmiş,
Güneş Işıl Işıl,
Göz kamaştırıyor,
Ay ve yıldız,
Pisti olmuş..
Tepiniyorlar.
Bizde girsek mi! aralarına,
Biraz başımız döner,
Belki de biraz, baş ağrısı,
Ne dersin , olur mu?
Yağmurla tanışırız , şemsiyesiz.
Yıldızlarla şakalaşırız, kayma derdi olmadan.
Belki güneşe dokunuruz, yanmadan
Ve belki de , bulutlarla süzülürüz.
Ne dersin, girsek mi aralarına?
En azından biraz ' mutluluk ' düşer
Belki dudak sızıntısına.
Ne dersin, girsek mi aralarına.....

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220276/ne-dersin.html>

Erkekler Ağlamaz Duvarı

Bir asır önceydi sanki,
Diz kapaklarima, çöküşlerim...
Ardına, usulca attığım,
İki adımlık bakışlarım,
Ağlamaya tutulmuştu,
Gözbebeklerimin feri...!
İşte o gün, yıkılmıştım.
Erkekler, ağlamaz duvarını...
Kapatamıyordum bile,
Hıçkırırlarla dolu,
Boğaz iliklerimi...
Hala, ağlamakla meşgul günlerim,
Ne gecem var, ne gündüzüm...
Yağmurda pek meraklı,
Kırılmış, pencereme siniyor...
Sanki, içerisi sıcacık gibi.
Bu başta ki, anlamsız ağrı gibi.
Herkes de gitti.
Görüşürüz bile demeden,
Kendileri, kendilerini uğurladılar...
Ve geri de bir tek ben
Ve süzülen kirli gözyaşlarım
Ve erkeklikle ilgili
Kırdığım hayal duvarım
ve ayrıca, yapayalnız...
Soluksuz beddualarım
Kim de tuttu! , tutmadı ! bilmiyorum.
Haylaz bir çocuk gibiyim,
Ağlıyorum, sızlıyorum
Ama fayda etmiyor...
Çoktan bozmuştum,
Erkekler ağlamaz duvarını.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221725/erkekler-aglamaz-duvari.html>

Mevsimlerden Mevsim Talu

Günlerin,
Güzel dokunuşları vardır,
İllaki...
O güzel dokunuşlardan, aldım.
Güzel tebessümler, tattım.
Ve güzel sohbetlerin,
Güzel sessizliğiyle güldüm...
Kırk yılın hatrını yudumladım.
Bir çiçeği, dalında sevdim.
Ve en güzel olan da,
Yüzünde, mutluluğu okudum.
Karşılık verdim, tebessümlendim,
Farklıydı ve anlamlı güzeldi.
Ve farkına varmıştım,
Özlemle dolu olduğumu.
Ve bütün özlemlerimi ,
Dile getirdim.!
Gülüşünden,
Gözlerinden,
Sıcak sohbetinden,
Doldurdum bohçamı...
Saygıları mı sundum,
Sevgi mi! ikram ettim.!
Her birinden tattı...
Ve dalında, o kadar güzel duruyordu ki!
Bakmakta güç yetinemiyordum.
Afallamıştım biraz,
Belki, bir gün daha
O, tebessümlere
Samimiyetlerle,
Gülüşlerle,
Sohbetlerle,
Karşılaşırım...
Belki bir gün siz,
Ve belki bir gün yine ben

.....#Peryasiz.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222377/mevsimlerden-mevsim-talu.html>

HALA SICAK

Dumanı tütüyordu daha
Gözbebeklerimin,
Usulca akan yaşlarım,
daha nemliydi yuvalarında.
Her gelen giden,
Bir parca sızdırıyor!
Yüzümdeki zemin,
Tahriş oldu.
Ve daha,
Yüzümdeki,
Gülümsemelerimin, parçaları eksik!
O kadar kırık ki !
Dudaklarımın titrek kışı,
Yazlarımın kurak güneşi,
Gözlerdeki kirli yüz...
Hala sıcak!
Başımdaki güneş.
Korunacak bir galip,
Gölgede yok!?
Ve hala eksiliyor,
Gözlerimin iffeti...!!!
Dokunmadı da, o kadar zararım kimseye,
Ne oluyor artık !!!
Gözlerimdekiler, toprağa can bile veremiyor,!
O kadar mı? kirli !!!
O kadar, ağrım var ki şuan!
Biraz
Anlatamamak,
Biraz
Dışlanmak,
Ve
Birazda,
Yaraya tuz basmak gibi işte...?
Ve dahası ,
Hala, yüzüm sıcak !!!
Yüz hatlarım da değişti.
Çirkin bir ifade,
İtiçi bir anımsı işte.
Ve artık boğuldum...
Sığamıyorum bedenime,
Bıktım, usandım, yoruldu...
Başkalarının gülmelerini,
Gözlerimdekilerle sulamaya...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223341/hala-sicak.html>

FARKINDAYDIM

Sustum öylece,
Dünya kabrinde!
Silik bir sis,
Vardı tepemde.
Karanlık çöktü!
Yüreğimin telaşına.
Sakin bir ölüm İstemiştim
Yaradan dan...
Rüzgarların,
Kuşların,
Güllerin,
Çiçeklerin,
Kokuları, geldiği bir ölüm...
Ve belki !
Sabah'ın güneşi
Ve ya gökkuşağın terimi
Yani beyaz bir ölüm.
Oysa, herşeyin farkındaydım.
Bir kelebeğin kanadındaki
İhtişam gibi,
Fevri davranıp!
Rüzgarın,
Güneşin,
Ve havanın bozuk akıntısına
Kapılacağımın,
Ve
Sabahla doğup,
Akşamla öleceğimi !
Ne yazık ki,
İyi biliyordum.
En önemlisi de,
Yalnız olacaktım, bu yolda!
Kimse olmayacaktı.!
Ne yanımda,
Ne de başucumda,
Terk edilişin...
Ve soğuk,
Bir dışlanmışlığın ortasında,
Yalnız kalmış,
Yıkık, harabe ev gibi,
Hissedercesine ,
Ölümü bekleyecektim...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224221/farkindaydim.html>

ÇOCUK MAVİSİ

Bugün;
Sancılı tarafımdan kalktım!
Sol yanımda, bir çocuk izi!
Yaramazlıkları diz boyu...
Arada bir bana bakıp bakıp duruyor...
Sanki hayatımı film şeridine almış gibi,
Kameranın göz perdesine takılmış,
Saç teninde sarılık izleri,
Gözlerinde benek benek mavilik...!
Bir ah çeker gibiyim,
Usulca beklediğim geleceğime.
Sahi o gelecek olacak mı ?
Kocaman bir bilmiyorum,
Demekle yetinmek,
En doğrusu sanırsam...
Bir sıcaklık var alnımda,
Sanırım hala çocuğın,
Bakış izleri üzerimde!
Oysa, az önce,
Annesinin kucağında,
Güneşin titrek ışığında,
Geriye dönük,
Geri gidenlerin arasına karıştılar...!
Tanışmak isterdim,
İsmi öğrenmek isterdim,
Belki bu şiirin başlığı olurdu.
Herkes tarafından bilinen,
Bir adı olurdu.
Arkasından ,
Bakıp gözgöze geldiğimiz an.!
İçime vurmuş ,
Bir hoşçakalla kendimi avuttum.
Ve sakın bir suratsız çehre ile,
O bakışları,
Hafızamın silinmeyen yüzüne,
Saklayıp, orda unutmamak üzere,
Bıraktım maviliği.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224511/cocuk-mavisi.html>

BEKLİYORUM SIRADANLIĞIMLA

Bekliyorum!
Bekliyorum!
Güneşin doğuşunu,
Rüzgarın ıslığını,
yıldızların fevri kayışlarını,
Ve güneşin işkencesine dayanamayan,
Ayçiçeklerin, çiçek açma saatlerini...
Belki birazda, kuşluk vaktinde
Esen çaresiz rüzgarı,
Yağmurdan sonraki ,
Toprak kokusunu,
Ve hala içimdeki derinliklerde,
Kelebeğin, yaşamına denk !
Yaşama sancıları çeken, maziyi !!!
Evet ! hala özlüyorum,
Evet ! hala nefret doluyum,
Ama yapacaklarım, o kadar kısıtlı ki !
Ölümlle, burun burunayım...
Ve eskiye dönemeyecek kadar,
Yalnızlığı seviyorum....!
Derler ya;
Gecelerimde, gündüzlerimde hep aynı.!
Gecede, süzülür iki yaş!
Gündüzde dudak titremesinde,
Aciz bir gülme...
Tekrar tekrar devam edip duruyor...?
Bekleyişlerim!
Belki biri gelir,
Belki de eskilerden biri,
İlkbahar ,
Sonbahar ,
Kış ,
Hangisi gelir bilmiyorum.!
İlkbahar için, güneşim yok !
Sonbahar yağmuru için, de bir şeyim yok !
Kış içinde, benim o kadar sıcak değil !
Hep bir olumsuzluğun dibindeyim...
Papatya falındaki, son yaprak gibiyim,
Seviyor sevmiyor diye, ipin ucundayım...
Sıradan biriyim halbuki .!
Sevmeyi unutmuş,
Hep eski kafalı,
Düşüncelerleyim.
Bekliyorum işte !
Sessizce,
Yüzümde
Dağılmayan,
Gözlerimin ,
Dolu yağmuruyla...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226209/bekliyorum-siradanligimla.html>

BİR CANFEZA

Aciz bir bataklıkta uzanmış
Uykusuz gecelerin dibine
Sela ile uyanıp uyanıp kalkıyorum
Kabusu yenip kıvraniyorum
Tenha yatağımın dibine
Çökmüş yüzüme gülüyorum
Akşam olsa da
ölümle uyusam diyorum
Sakin bir tavır takınıp
Geceye iz bıraksam
Çığlıkların cızırtısında
Aciz, kırık
Bir dudağın
Öpüş hissine mi bıraksam diyorum
Belki mutlu olur gözümün çiçeği
Belki ağlamaz bir daha
Veya
Hep ukte gibi yalnız kalır bende
Belki siner dibsiz duvar çerçevelerime
Kalır orda seyre dalarım bende
Her geçen gece de
Her doğan sabahın nefesinde
Ve her başı bozuk olan şişede
Usulüne göre severdik
Gökteki yıldızı,
Ayı, Güneşi, Ufku
Hatta belki de
Bir kitabın arasına konmuş "Gülü"
Belki de o kitaptan koparılmış sayfayı
Tam etmeye seyretmeden
Yeniden çizerdik hayat çizgilerini
Elimde ki kirlilikten uzak
Sakin bir rüzgârın ılık sesi gibi
Sakinleşirdi en azından
Yürek Hormurtularım
Sarf ettiğim asılsız küfürlerim
Belki de yüzündeki canfezaya sarılır
Öyle mutluluk esaretine dilenirim
Bir dilenci çocuğun
Avuçlarındaki sıcaklık gibi
Gözlerine dokunurdum göz ucuyla
Sakin
Mutlu
Bir
Tebessümle
Gamzelerin kenarına
Sahil esintisine kapılıp
Oracıkta kirli avuçlarıma koyardım
En temizinden en şeffaf halinden
Yağmur suyunda kalmış birikintiden
Ve
Ardından
Her şeyi unutup
Sadece
Pencereme tünemiş Kumru'yu dinler
Gözlerimi de ufkun zeminine çevirir
Öyle uykusuzluğun acısını çıkartıp
Ölümün kokusunu içime çekeceğim
Selametle.....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229490/bir-canfeza.html>

Daha 5 Yaşındayım

Mutluluk esintileri, yok artık!
Yanağıma, Annemin busesi değmeyecek?
Babamın, başımı okşamaları bitti artık!
Bunlar biteli, daha beş yaşında idim...

Sabahda hani, eskisi gibi değil!
Güneş doğmuyor, her taraf soğuk!?
İçimde, bir tiz korku vardı, üşüyordum...
Bunlar olurken, daha beş yaşında idim...

Yağmur yağdığına, ne olduğunu bilmeden,
Toprakla bir bütün halinde, içime çekiyordum.
Herşeyin farkına vardığım da,
Daha beş yaşında idim...

Günlerden, vakitsiz bir sabah karanlığı idi...
Üzerime, sert rüzgarlar esiyordu.!!!
Bilmezdim ki,
Bu dünyanın şeref yoksunu olduğunu,
Öğrendiğimde daha beş yaşında idim...

Şimdi kimse bilmeyecek beni!!
Herkes gibi yaşayacağım,
5,6,7,8,9,10.... yaşlarımı,
Ama hiç unutmayacağım,
Beş yaşında öldürüldüğümü mü?...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230271/daha-5-yasindayim.html>

Bir Yalnızlıkla Daha Öldüm

Bir yalnızlıkla, daha öldüm.
Dirilmek mi? Asla!
Dört duvar, yetti bana.
Öyle, sevmek istemiyorum,
Ölesiye olan sevmek,
Sahi neden insan!
Ölesiye sevmek ister ki!?
Onunla, yaşamak yerine...
Her halde, imkansızlıklara rağmen,
Bir bedel, vermek isteyişimizdendir...
Bilmiyorum!
Bilmiyorum!
Ve bilmekte istemiyorum...
Zaten dengim kaydı.
Düştüğüm yer den de kalkamıyorum!
Utaniyorum!
Düştüğümü görenler,
Bir daha gülerler mi diye.
Yalnızlıkta dört duvarıma asılı,
Başımdaki tüyler, beyazda eskimiş!
Gözlerimdeki kuruluk,
Beynimdeki suskun düşünceler,
Bütün vücudum allak bullak,
İçimdeki yönergeler şaş?
Elimdeki tesbih,
Parmığımdaki yüzük,
Hepsi dünden yadigar, bana...
Bir başıma kaldım!
Kulağımda ezan sesi,
Çıgıllara birer morfin,
Bana sessiz bir ölüm
Rüzgarı hisset ?!?!
Yalnızlığımı su ver,
Seni de sevecektir! elbet...
Daima mutlu ol
Yalnızlığım...
Ben seni sevecek yaşta değilim.
Ağlıyorum,
Sızlıyorum,
Korkuyorum...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235514/bir-yalnizlikla-daha-oldum.html>

Sonbaharın Her Bişeyini Özledim

Düşlerimin, kiralık baharına uyandım,
Kurumuş gözkapaklarımın, çapağında yandım,
Ellerimi semaların, huzuruna kaldırdım,
Ölüme ne vakitte kaldı, ölüme hazırım!
Ben, sonbaharı özledim!
Kurumuş ağaçları, çiçekleri,
Keskin rüzgarı!
Ve tepeme dikilen güneşi...
Sonbaharın her bişeyini özledim!!!?

Kelebeklerin, son ölümle dansını
İzlemeyi,
Maviler üzerinde, semaya yükselmeyi,
Güneşin doğuşunu , batışını,
Sonbaharın, isteksiz rüzgarını,
Dalına tutunamayan yaprağı...
Sokağa yağmur düşerken,
Dışarıya koşar adımlarla,
Şemsiyeyi unutup!
Yağmurun, derin serpilisine,
Kendimi bırakmayı özledim.
Son nefesini veren kuru toprağı,
Ellerimin, üst zeminindeki çatlakları
Fevri çıkışları mı?
Asabileşmeleri mi?
Ölümlerle nasıl!? son bulacağı mı?
Sonbaharda nasıl !?
Yağmurun ardındaki, güzellikle kaybolacağımı?
Gel artık! yapraksız mevsim.?
Gel artık! sapitleşti ölümüm...
Kâinata sığamıyorum...
Sonbahara dair, her bişeyi özledim...
Son sevişmeleri mi?
Gidenin ardından bakmayı,
Sonra, kendiliğinden kalkmayı öğrenmeyi,
Sonbaharın, her bişeyini özledim!
Ölümün, kokusunu bile....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236215/sonbaharin-her-biseyini-ozledim.html>

Bütün Günahlarıma İnat

Of of ve yine of!
Yine kalktım, uykudan!
Gecenin nahoş terasına,
Süzülerek düşen yıldıza,
Namuslu gezinen sarhoşlara,
Ve elim, gene kirli?
Düştüler, bir kadının saç teline...
İrkildim, Korktum, Çekindim...
Umutlarımı, duygularımı,
Kaybettiğimi fark ettim.
Ezik bir halde,
Dert tasa bilmeden,
Rüyanın, hengamesine kapıldım.
Düşlerim bozuk,
Gözlerim kör,
Dil suskun,
Her vakitte kirli eller!?
Boğazlıyor beni!..
Gök gürültülü,
Tepemde kara bulutlar,
Yerde zebil,
Bir çocuk ağlaması var bende.
Gözlerimin doluluğunda,
İçim yangın yeri!
Gönül dostu yok!
Uyuyamıyorum!
Sakin bir rüzgar,
Refah bir hayat,
Çok uzak, benden...
Ölüm gırtlığıma yapışacak,
Hala gülüyorum,
Ne bu pişkinlik.!
Üzerimden atamıyorum,
Ne zaman!
Sabahla doğup,
Güneşle öleceğim?!...
Beklemek zorakiye bindi.
Ne olacak bu hal!
Yüzüm gülüyor,
Gözlerimde kalmadı, tutunacak yaş.!
Mutlu iken olmuyor,
Göz görmüyor,
Kulak işitmiyor,
Herşey günlük gülistanlık...!
Oysa, ağlamak istiyorum,
Acı çekmek istiyorum,
Bütün günahlarıma inat...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1237386/butun-gunahlarima-inat.html>

KİRLİLİK

Ve
Sonunda iliştiler,
Bir kadının Kirpik uçlarına, ellerim!
Uçlarında, yağmurun dinmesinde ki,
Hâl vardı.
Birazcık cemre kalmıştı, gözeneklerinde!
Silmek istedim!
Oysa,
O kadar kirliydi ki,
Avuçlarımda ki hayat çizgisi,
Her dokunduğum da,
Papatyaların akıbetine,
Yaprakların sonbaharda ki
Haline benzerdi...
Biraz solgun
Biraz da durgun
Bir kıvrak sancının
En sinsî hali gibi idi.
Korku vardı ellerimde
Cemre bulaştı diye
Temizlenir diye
Bir kadının en duru halinden aldı diye
Temizine düşmüştü avuçlarım
Hayat kirli iken
Neden temiz biri bahşedildi..
Hiç bir fikrim yok hani
Ve kendimden utanıyorum.
Bu utangaç, sessiz, yıkık dünyam da,
Ellerim, kirli diye.
Herkesin, dilindeyim...
Dünyanın, en utangaç insanı, benim!.
Ve hala!
Eskisi gibi,
Nefret ediyorum kendimden.
Ne yapacağımı,
Ne edeceğimi,
Bilmiyorum...
Sükut içinde uykunun içine dalıp,
Rüyalar, hengamesine kapılıyorum.
Belki gerçekleri görmeyecek kadar,
Kör olur,
Belki rüyaları, gerçeğe çevirip,
O kadar amansız olurum...
Kim bilebilir ki,
Hele ki, şu ellerimin kirliliği,
Hiç kimseye ilişmeden, bir temizlensin...
Başka bir isteğim yok!
Artık temiz olanı, kirliletmek istemem...
Bıktım artık.
Kendimden utanıyorum...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240412/kirlilik.html>

Kendimi Arıyorum

Bir gün öleceğim, biliyorum!
Vuslata doğru ,yürüyeceğimi,
Diz kapaklarımda, secdeye varacağımı!
Ahir zamanda, sessizce,
İnsan eli degecek...
Ölüm tabutuma...
Soğuk rüzgarlar esecek, tepemde!
Akbabalar, inlerinden çıka gelecekler,
Dönenceler, serecekler gökyüzüne.
Sanki, av partisi var.
Kanat açmışlar, ölümüne...
Sesizleşti, çığırkanlığım.
Diken üstündeyim...
Kabuslarım, gerçeğe dönüşüyor...
Bu, nasıl bir ab-ı hayat.
Kelle koltukta gibiyim.
Ucsuz bucaksız, dingil yalnızlığımla,
Tilkilerin kuyruğuna takılı, tenekelerin sesleriyle,
Uyanıyorum gerçek aleme.
Rüzgarların tiz ısıkları,
Suyun emsalsizliği, yüzüme vuruyor.
Ne yana dönsem, hep bir hezimet!
Neye elim bulaşsa, hep kuru bir dal!
İyice kendimden geçiyorum...
Ne vakit, toprağı hissedeceğim,
Ne vakit, soğuk bir vücut bulacağım,
Bilmiyorum bilemiyorum...
O kadar, can havli içindeyim ki!
Dalından koparılmış, gibi hissediyorum.
Ne çare var ki, kendimden sıkıldım.
Bu, iki yüzlülüklerimden,
Bu, dengesizliklerimden,
Hele ki, başı bozuk sevmelerimden,
Acep, ölüm ne zaman gelecek?
Düşsem, kalkamazsam, hiç bir vakit.
Öylece yerden seyrediyim ,
Akbabaların dönencelerini.
Belki, ölüm çare olur bana,
Hazır gitmişken belki,
Sevmeyi öğrenirim....

#Peryasız

Instagramsayfası= #peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243460/kendimi-ariyorum.html>

ZAMANIN ESİRİ

Eskileri düşünüyorum da,
Ne beter günlerdi.
Aynalardan çekinir, bakmazdım yüzüme.
Her ne olduysa,
Ölüm girdi aklıma.
Bazen bir pencere kenarına,
Bazen bir çatının uç kısmına,
Düşerdi gülüşlerime,
Ölümün çaresizliği.
Bulutlar, sanki yerden yükseliyordu?
Semalar, alkış tutuyordu,
Gökten yeryüzüne.
Kim var, kim yok demeden,
Bir beni seçmişlerdi.
Sanki dünya avlusunda,
Bir tek ben körebe oynuyormuş gibi,
Yakama yapıştılar,
Kanıma girdiler,
Etmediklerini bırakmadılar.
Oysa,
Bir gülmek istedim,
Bir de, aynalardan kurtulmak,
Başka, bir dert tasam yoktu ki hani.
Ama gel gör ki!
Ölüm, o kadar baş ucunda uzanmıştı ki?
Sanki ölümler mahkemesinde,
Yargılanıp mahkum ediliyor idim.
10 metre uzunluğunda,
2.20 eninde, bezden tünemiş bir ceza ile!
Yokluyorlardı ruh haznemi.
Korkuyordum,
Titriyordum,
Ruhum bedenimden çekiliyordu.
O an anlamıştım ki?
Çare yok ölüme...
Zamanın esiri olabilir ama
Geleceği vaktinin sadığıdır.
Ölüm...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246732/zamanin-esiri.html>

SEVERKEN SADIK OLABİLMEK

Düşünemiyorum artık!
Ayağımın yerden kesildiği anları?
Sevmek istiyorum ama,
Nafile denilen merete rastlıyorum.
Beni yolumdan alıkoyuyor...
Rastladığım, bütün mevsimler,
hep bir karmaşa...
Yaz,
Kış,
İlkbahar,
Ve
Sonbahar,
Ne varsa işte!
Hep bir kafada.
Yok mu? dört mevsimlik,
Ömürlük dediğimiz.
Varsa da neden?
Kör talih içindeyiz.
Umutsuz bir senaryo, bu hayat!
Ne tiyatro çevirdiği, belli değil...
Herkes gibi kendi aleminde!
Şuursuz,
Dengesiz,
Ve tahrip edici.
Sevmek istiyorsak eğer,
Buna hazırlıklı olmak gerek!
Yoksa sevmenin de,
Sadece dilde, "Seni Seviyorum" olduğunu
Düşünüp öyle bir maskaralığın içine girdiğimizin farkına varmadan,
Bütün sevdiklerimizi, sevdiğimizi kaybederiz.
Çünkü; İnsan, rüzgar gibidir.
Direnen, herkesi öldürür yüreğinden bir gün.!
Ne kadar! sağlam bile olsa.
Bu, hiç bir zaman değişmez.
Ya! severken öldürür
Ya! da sevdiren.
Meçhuldur elbet bu,
Seven de vardır,
Sevmeyende.
Yeter ki
herkes sadık kalsın sevdiğine..

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247165/severken-sadik-olabilmek.html>

Güzel Bir Mavilik İstemiştim

Endişeliyim, bu rıhtıma tünemiş gemiden.
Uzaklardan, çok uzaklardan, geldi.
Selam bile vermedi.
Düştü, İstanbul'un gelgitlerine...
Yakamozların, ay ışığına takılan yüzüne,
Cehreme, düşüyor, gölgesi.
Yağmurlar, ağıt yakıyor,
Dağda-bayırda duran taşta toprağa...
Artık yağmur yağarken, asfalt olmasın.
Toprak olsun.
Toprak olsun ki!
Toprak kokusunu çekelim, içimize....
Derin bir serinleme, ferahlama olsun.
Bu gemi de, artık kalksın...
Gölge düşürüyor, gün ışığına,
Kuşlar da uçtu.
Cıvıltıları, sessizleşti.
Bütün manzarayı, derderst ediyor.
Oysa, sakın bir gün ışığı,
Güzel bir mavilik, beklemiştim.
Denizden , gökten...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249222/guzel-bir-mavilik-istemistim.html>

Ben de Sen de

Gök sessiz,
Güneş batık,
Bulutlar yolcu,
Yıldızlar ömür,
Seyre dalmışım,
Bu cümbüşü.
Sen neredesin?
Gök mavisi!
Çiçekler soldu.
Kurudu, sol yanım...
Sensiz, ekşidi bütün bahçelerim.
Gönül saadeti yok!
Sadakat kalmadı, yazık!
Çakalllar dansına kalktım.
Ne tuhaf!
Her bir şey eksik!
Hani sen?
Hani gülüşlerin,
Hani sert duruşun,
Hani herşeye kızmaların,
Ne oldu da artık yok!
Yoksa rüzgar mı esti?
Güneş mi yaktı?
Yoksam benden mi vazgeçtin.
Halbuki ben de ,
Ayçiçeği severdim.
Yüzünü çevirdiği, yerde kalırdı.
Batarken, başını eğer,
Doğarken de ona dönerdi.
Her halde sadakat bu olsa gerek!
Belki de sevmek.
Gerçi herkes bir galeyanda
Kim kime dumduma misali.
Oysa beklemeyi bilmeli insan
Ben de sen de .

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252192/ben-de-sen-de.html>

YETTİ ARTIK!

Yetti artık!
Herkese sen gibi davranmak!
Ne olursun, gel artık!
İzahı yok! Bu düşüşlerimin.
Karanlık çoktan, gündüze yüz çevirdi.
Güneş yok artık!
Döngü bozuk,
Her yerde sen!
Nerdeysen gel!
Bütün mevzuat sen.

Gülüşlerinin, neşesini özledim,
Sesinin, tizliğini özledim,
Gözbebeklerindeki, sana ilişmeyi özledim,
Kısacası, seni özledim.

Yetti artık! gel n'olursun,
Herkese, kör artık gözlerim.
İlişmedi, kimseye ilişmeyecekte.
Bir seni gördü,
Bir seni taşıdı yüreğime.

Bak! bulutlar karardı,
Yağmur yağacak sanırım,
Ay sıvıştı bile!
Ben hala, yağmur kokusunu alamıyorum ama
Nedeni sen!
Çünkü; Yağmurum sensin.
Bense toprağın...
Sana susadım.
Yetti artık!
Can kalmadı, ben de!
Canımda zaten sendin.
Gelde canım, cananım ol.
Yersiz çıkışlarını, yükselmelerini,
Hatta! beni sevmeyişini bile özledim.
İster bağır çağır,
Yeter ki gel artık!
Bak! ömür bitiyor...
Gelde, bir gün senle geçsin.
Belki, nefretle başımda olursun,
Belki de bütün dinginliğin ile,
Ama olsun, sen gel de.
Günüm, ömrüm öyle son bulsun,
Yetti artık!
Can kalmadı, ben de.
Canımda zaten sendin.
Gelde, canım cananım ol.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252467/yetti-artik.html>

ÖLÜMÜ SEVMEK GÜZEL

Ölüm nerede kaldı,
Bir zaman dilimine mi sıkıştı,
Tez gelirdi oysa,
Özledim seni zaman aşığı...
Ne oldu, vaktini mi şaşırдың
Bak! yar suküt.
Gönül, bir çare.
Gel artık!
Derdim de, dermanım da, sen de!
Ya gönül koma,
Ya da sev.
Seveceğin yok ise de,
Bırak o vakit beni.
Ben de Sadık olanı, yanı ölümü bekleyeyim...
Ne edeceksin beni,
Ben ölümü severdim, zaten?
Senin, benle olmadığın tarihlerde!
Bak, pencereme sinen güller var...
Biri ayazda,
Biri yağmurda,
Biri güneşte,
Biri rüzgarda,
Ve hepsi ölüme mahkum.
Ve içerde de ben.
Gönüle çare yok!?!
Seveceği tuttu. Seni!
Ne yaparsın,
Zengin bilmez, yormaz kendini
Fakir bilmez, alır alın terini
Yalnızlık bilir bir tek aşkı.
O da bende ki seni....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255759/olumu-sevmek-guzel.html>

BİR ben

Yine mi bir çıkmazdayım
Gözlerimi ne zaman açsam
Soğuk bir esinti vuruyor
Ensemden ecel terlerine
ne zaman sevsem
Gün batıyor
Yeryüzüne bir siyahlık bulaşıyor
Sahiplenmek istiyorum
Günleri gündüzlerle güze çevireni
Ama nedense hep uzak, soğuk
Göz ucuyla bakamıyorum
Gündüzler uzak diye
Yerden kalkamıyorum
Belki gene ayrılık var diye
Sevmek istiyorum
Gecem de gündüzüm de.
Her bir hayat zerresin de
Ama nedense soğuk rüzgar var
Bilmiyorum bilemiyorum nedenini
Belki eski günbatımı var hala ben de
Eskisi gibiyim belki de bilemiyorum
Ama değiştiğimin farkındayım
Nutuk değil artık yaşamım
Sahisinden de sahi bir gerçek.
Der ya Yunus;
Bir ben vardır bende, benden içeri
İşte ben de öyle bir benim
Yani seven bir ben
Sadık olan bir ben....

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255984/bir-ben.html>

Adı-güzel

Döndüm, durdum.
Zapt edemiyorum kendimi,
Üzerimdeki yorgan, düğümlenmiş bile!
Ortalık, fesat kokuyor.
Tepemde birikmiş, ölümler pinekliyor...
Neye uyandığımı, bir bile bilsem.
Her yer cehennem,
Her yer rutubet!
Başımda, örümcek ağı.
Nereye, döndürsem başımı,
Yani başım da, fesatlar birikiyor...
Sevmek istiyorum, düşlerimi,
Ama; gel, gör ki!
Her yer, yağmur-çamur...
Şöyle; en temizinden yok mu ?
Adı güzel olan sevmenin...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256212/adi-guzel.html>

Beyazla Görünmek

Çoktan düşmüş olmalıydım,
Bir kaç kürek toprak altına.
Başımda da, dikili taş!
Beklerdim, bir başıma,
Dünyayı ceheti!
Ahir zaman, akıp gitse...
Düşse başıma, ani bir ölüm,
Ne, güzel olurdu...?
Beyazla görünmek...
Ah! ki ah!
Çok özledim seni,
Gel de gör, beni.
O kadar, yalnızlık içindeyim ki!
Ölüme, gel demekle yetiniyorum.
Yanımda rüzgar,
Baş ucumda güneş,
Dedikodular içindeyiz,
Nasıl ölsek diye.
Ölsek de, beyazla görünmek
Niyetindeyiz...
Belki vahim olacak,
Belki sükut olacak,
Belkide de en çaresiz olacak,
Ama yine de gelse, ne güzel olurdu.
Fena mı? beyaz içinde olurduk.
Bir güzel beyazla görünürdük.
Şimdi ölmek vardı...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256390/beyazla-gorunmek.html>

ELMAYI tek GÖRMEK

Ne oldu bana bilmiyorum
Sevmezdim oysa kimseyi
Bak şimdi ne oldu bana
İliklerime kadar seviyorum ama
Bunu kimse artık kaide almıyor
Çünkü biliyorum, hatırlıyorum
Eski mevzuatlarımı
Düşündükçe kahr ile boğuşuyorum
Şimdi sevdiğilerim,
Eskileri düşünüyorum
Şimdi ki yeni beni değil.
Eski lüzumsuz beni hatırlıyorlar.
Oysa çok keder var içimde
Gözümde gözükmüyor biliyorum
Ama derin çığlıklarla
Sabahın tatlı uykusundan
Kabuslarla uyanıyorum
Güneş zaten doğmaz
Bu zillet çehreme
Boş bir kadimlik oluşmuş dingilliğinde
Herhalde sefalet içerisinde
Ölümü bekleyeceğim
Yahutta beklemeden ben gideceğim
Silmek için çok çabaladım,
Yüzüme sinmiş yağmurları...
Sineye çekip ders almak istedim
Oysa herkes beni bildiği zamanda görüyor.
Şimdiki ahir zaman da değil
Biliyorum sevmek güzel
Ama güzel yetmiyor
Sadakat
Güven
Ve
Önemli olan da
Elmayı tek görmek...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1257386/elmayi-tek-gormek.html>

Özlemek yetiyor mu? Bilemem!

Özlemek yetmiyor işte yetmiyor
Her ne kadar sevsem seni
Her vakit suskun olacaksın
Maalesef bunu biliyorum
Her yanımda, her dört bir bucağımda
Sen ile abluğa altında
Ama gel gör ki
Seni çok özledim demek yetmiyor
İlla yüzümden
Yağmurun dokusundan kaçmış
Su damlaları ile mi yıkanacak!
Yoksam sevmelerimle
Kepaze olduğum vakit mi?
Ya da ne bileyim
Ölüm kapımı çaldığı vakit mi?
Seni özlemek bir işe yarayacak mı?
Hele de seni sevmek.
Bilmiyorum artık
Düşlerim dengesizleşti
Sana sadık kalabilmek derdinde
Sana güveni aşılama çabasında
Ama gel gör ki
Uzakları yakın edebilecek
Bir kabiliyetim yok. Olamayacakta.
Hele sen böyle susarsan
Yanıtsız bırakıp,
Kaidersiz mi kalacak bu gönül.
O kadar derinleşti ki!
İçimdeki sen boşluğu...
Vadiler, tepeler görünmez oldu.
Hayat sensiz çekilmez bir vaziyette
Şimdi "kabulüm seni" desen
Ne güzel olurdu.
Ama bilirim ki
Güvensizlikler,
Korkular,
Tereddütler, diz boyu sen de.
Sen de haklısın.
Dünya üç güne sığdırılmış...
Birinci güne, Paylaşmazlığı,
İkinci güne, güvensizliği,
Üçüncü güne de ise sadakatsizlik.
Bunlar varken sen de haklısın.
Ama nerden bileceğiz ki
Bir yola adım atmadan
Biz olacağını
İyisi mi, gel inat etme.
Söz dinle
Bak ben eski ben değilim
Olamam artık zaten.
Çünkü sen varsın
Kadim ruhlum.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1257759/ozlemek-yetiyor-mu-bilemem.html>

YAĞMUR

Bugün, Seyrek bir yağmur duası yapıldı.
Sende vardın aralarında.
Sen ile ilgili olan kısım şöyle idi;

"Allah'ım yer yüzüne inmeden, onu benim içimdeki yerinde ağırlamama, izin ver diye."(amin).

Sen daha sema da iken,
Yapıldı bu dua.
Anlamı derin ve sessizdir.
Anlamayana, şemsiye uzatılır,
Anlayana, ömür boyu onunla sıırlıklam yaşama gayesi verilir.
Eee dersin ya, dilin ile bedenin ile
Ben canımdan canım,
Canıma aşık olana
Ben cananına aşık olurum diye.
İşte budur yağmurun hikmeti
Başına secde tutmak için
Başına tekkeyi geçirirsin
Ama lakin yüreğindeki menzil ilahisi zahir olmaz
Yani gerçek olmadan
Duan da bedduan da
Hiç bir vakit mıknatıs çarkına dönmez.
Yani döngü beklemeyi
Beklemekte sabrın koşulsuz tabii olmasıdır.
Aşk mevzuat ister bilirim,
Lakin şuan tek kefilim Yaradan'dır. Bunu da bilesin...
Onsuz ne seni isterim,
Nede yağmuru...
Varsa bir deyişin susmak olmasın.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1257863/yagmur.html>

OLUR🌹

Terasta oturup
Gökyüzündeki cümbüşü izlemeye
Koyuldu unutkan gözlerim,
Yıldızlar kayıp duruyor,
Dilek tutmaya niyetleniyorum
Belki bu sefer işler yoluna girer diye
Ama nafile dileklerimi dile getirmelerim.
Herşey İskender'in
Kılıç darbesine maruz kalmış, ip topağı gibi
Karmakarışık bir vaziyette.
Her hayat çizgisinde ince bir çizik
Yere düşmüş kalkamıyorum
Vaziyet kötü ezik durumdayım.
Sevmek gibi bir münakaşa ortasına girmiş
Sabırla, itinayla, sadakatle beklemekteyim.
Belki olursun diye
Belki seversin diye
Belki de biz oluruz diye...
Gerçi sevmenin bir anlam kazanması
Sen ile olur...
#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258960/olur-127801.html>

Günaydın

Uykudan uyanmış
Gözlerimin çapağını ovalayıp
Silmenin derdine düşmüş
Uykunun pençesinden
Kurtulmaya çalışıyorum.
Her sabah olduğu gibi
Herkes birbirine
Günaydın demek için can atıyor
Telefon teline konmuş
Kuşlardan mi bahsetsem
Yoksa çiçeklerin üzerine düşmüş cemreden mi?
Yoksa kendimden mi?
Halbuki ben de ömrüme günaydın demiştim
Hem de bu sabah
Saat 07.00 sularında
Ama ses seda yok idi.
Ben de tekrar uyudum
Uyandığımda tekrar
Günaydın demek için.
Ama korkarak uyuyorum
Belki uyanmamak üzere
Gözlerimi kapatıyorum
Olsun yinede
Sabırla bekliyorum
Tekrar uyanışı mı
Ve tekrar günaydın demeyi.
Çünkü biliyorum ki
İnsan kim olursa olsun
Sevdiğine ömrüne
Günaydın deyince bir farklı hissediyor
Ama bir şey daha var ki
Cevap gelmediğin de
Nasıl perişan olduğumu kimseler bilmez
Vakit daralır
Geceler üzerime gelir
Sabahlar başıma yıkılır
İşte o vakit ölümü isteyebilirim.
Günaydın sana, bana, herkese...

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1260666/gunaydin.html>

Ömürlük Saadetim 🌹

Yeniden ve yeniden
Bir varoluş mücadelesi içinde
Sevmek için;
Sadık olmayı,
Sabırla beklemeyi,
Güven verip - güven almayı,
Her hususta
Sen demeyi
Yürürken ya nasip bilip
Öyle kabullenmeyi
her fırsatta gönül denilen mereti
Sadece sen ile süslemeyi
Kendime görev edindim
Belki sen de seversin
Güven duyup, yüzündeki tebessüm ile
Sen ben biz oluruz
Ve ya sen güneş olursun
Ben de sana teslim olmuş ayçiçeği.
Öyle gönül muhabbetine girer
Asr-ı saadet bahçesinde
Öyle huzur buluruz.
Öyle ki seni sevmek başka
Huzur desem bol
Güven desem ala
Sadakat desem ömürlük
Bütün herşeyin kaynağı zaten sen.
Bir varoluştan çıktım.
Ruh sana teslim
Ömürlük saadetim 🌹.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1260897/omurluk-saadetim-127801.html>

Vakit Mi Geldi?

Ölümün kokusunu mu? alıyorum,
Yoksa, burnuma gelen, bu güzel koku...
Yağmurla, toprağın yanyana gelişlerinde mi?
Yoksa, vakit geldi de, ben mi? farkında değilim.
Halbuki, daha epey yapacağım şeyler vardı.
Misal, denizin kayalıklarına yanaşıp,
Ordan gün batımı izlemek gibi,
Ya da ne bileyim,
Belki uçan balon ile göklere uzanmak gibi,
Yerdekilere bakıp, selam vermek gibi,
Dahası bunları, eli elime değen kişi ile
Yaşamak vardı...
Erken geldi, vakitsiz geldi.
Daha ona söyleyemediklerim, o kadar var ki!
Tonlarca, milyonlarca, milyarlarca...
En kötüsü de,
Onun, gözlerinin taa içine bakıp,
"Seni seviyorum" diyemeyişlerime, kahroluyorum.
Zamansız geldin, yağmur!
Vakit değildi ki, ve toprak!
Hele sen, hiç olmadın ölüm!
Daha sevdiğim ile bir olacaktık.
Günler, haftalar, yıllar sürecekti...
Bu ebediyet sevgisi.
Ama vakitsiz geldin,
Gelmeseydin olmaz mıydı sanki.?

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261066/vakit-mi-geldi.html>

SABIRLA BEKLİYORUM

Bir, gün ışığındaki, ışıklara maruz kalmış,
Bir ton dünyanın kahr-ını çekiyorum.
Her fırsatta kendimi avutup,
Kendimin selasını okuyorum.
Kim sağ, kim öle.
Kalmadı vakitte...
Bir günbatımı manzarası çıksa
Sırtımı kayalıklara verip, seyre dalsam
Belki o vakit, meçhul olur,
Bütün dedikodulardan uzak olur,
Bu yorgunluklarım.
Ve öyle başımı, dikili taşa yaslardım.
O zaman kimselerde fark etmez,
Düşlerimden kopmuş uykularımı...
Çok düştüm ama kaldırmak için
Oralı olmayanda bir hayli çok idi.
Sanki, ulu orta bir dilenci gibiydim.
Gözeneklerimdeki kızarıklık,
Tuzlu yağmurun, bir eseri.
O kadar bekledim ki
Güneşin bir gün benim içinde doğacağını
Rüzgarın bir gün benim içinde eseceğini.
Ama nafile, çünkü;
Ölüm çoktan düştü, omuzlarıma.
Sevmekte bir hayli güzel idi
Şimdi kalksam, sirkeleşem kendimi
Neye yarar ki,
Dünya da o kadar, şuursuz varken,
Taş olsam bu kadar, acı çekmezdim
En azından canı yok, Cananı yok.
Sevmelerimde durdu. Bir kaç güne
Varsın dursun, o iyi olsunda
Ben yalnızda, ölürüm.
Ama bir şey var ki
Sabırla bekliyorum.

#Peryasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1262014/sabirla-bekliyorum.html>

HAYAT İŞTE BU?

Şimdi gecenin ateşinde
Gök yüzüne süzülen,
Ateş böceklerin ölüm dansını seyrediyorum.
Yağmurun tıslamasından,
Toprağın kokusunu sineme çekiyorum.
Pencereme tüneyip, ölümün gelişini bekliyorum.
Rüzgar da hafiften esiyor, soğukluk var.
Nerede kaldın canı canan ölüm
Her şeyim hazır
Kefen param, kefenim ve tabutum
Haa bu arada mezarım da hazır.
Kendi elimle kazdım
Kimseye muhtaç olmadım
Aldım elime kazmayı
Ya bismillah deyip vurdum
İlk kazma darbesini toprağın eşiğine.
Sonra mezar taşıma
Sonra üzerime dizilecek
Tahta parçalarına şekil verdim.
Yalnız ölmek ne güzel
Kimsecikler yok
Oh beee.....
Hayat işte bu.
Ne güzel..

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269316/hayat-iste-bu.html>

ZAMAN DURGUN BİR YOL ARTIK?

Zaman,
Durgun,
Bir yol artık!
Düşüncelerimin kepezelikleriyle,
Soluk soluğa, derin ölümlerle,
Yaşamının, en kudretli olan ruhuyla,
Sersemlemiş, göz göze-dizdize...
En mahluk halde oturup, karşılıklı...
Dedikoduların verdiği hışım, gayreti ile
Herkesin öldüğü, bir vakitte!
Ölüm ile alavera-dalavera işlerimiz,
Gün yüzüne çıkıyor...
En çirkin halde,
Kalp kırmanın ne kadar, güzel olduğunu,
Paylaşmanın ne kadar, kötü olacağını,
Tek kişilik bir yola çıkmanın, daha eğlenceli olacağını,
Maalesef kimseler bilmez?...
Toprağın kokusunu alıyorum,
Yağmurla buluşunca,
Güneşin gölgesinde,
Tarumar bir felakete ile
Herşey can havliyle,
Ruhun, bedenden ayrılmasına üzülmüş,
Son gelmeden,
Aşk dünyasından,
İki parça eşya altında kalıp,
Korkmak gibi bir şey ile ilgisi olmayan,
Hakiki özgürlük,
Aslında!
Tek kişilik yolda, kendini bulmaktır.
Ne sevmenin,
Ne üzülmünün,
Ve ne de beklemelerin bir gayesi vardır.
Herkes gibi herkes ölüyor, elbet bir gün...
Ama sadık olmaktan çıkmış,
Güven kelimesinden yoksun bir vaziyette!
Ruh hazinesinden çıkıp, göğe yükseliyor...
Yalnızlık kelimesiyle bağdaşmış,
Bir insan silüeti.
Zaman, yorgun artık!
Herkes peşkeş,
Herkes daha fazla,
Herkes daha hızlı,
Herkes daha olumlu...
Bana ise tonlarca kepezelik.
Ve ölüme zorlanmış, yine ben.
En güzeli de bu ya!
Kimsecikler, yok!
Gitme ve ya gidiyorum demek gibi,
Bir derdim de yok!
Ben, doğarken öldüm misali gibiyim.
Vakit, şimdi benim için ölüm...

##Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269633/zaman-durgun-bir-yol-artik.html>

Yine Başıma Buyruk Bir Gündeyim

Yine başıma buyruk bir gündeyim
Herkes bir yandan üzerime çullanıyor
Ne yana gitsem bir bankın üzerinden düşüyorum
Bana yer kalmıyor
Herkesten öte yerdeyim
Bulutların cehennem misali yerindeyim
Sokak satıcılarına mi bulaşsam
Yoksa sahil de dolaşan insan tacirlerine mi
Yoksa kendi iç dünyamdaki kendimi mi boğsam
Ne bir tür kafadayım bilmiyorum
Her yere bir hücum galeyanına geliyorum
Cümbür cemaat bütün hücrei alemim
Diken üstünde
Pencereler kırık
Duvarların sıvası çürük
Sobanın ateşi dışarıya dönük
Oda duman altı
Kafam iyice kendini bozmuş
Ne tutunabiliyorum ne de tutabiliyorum
Bütün kıyamet başıma musallat
Ne kibledeyim ne de kiblenin tersinde
Vuku bulmaz bu bendeki beden
Her vakit dengesiz
Ne aşk yaradı
Ne de aşk sofrasında tat alabildi
Yalnızlık aşığımı
Kimseler bu yüzden sevmez beni
Her cahil günün bedduası gibiyim
Sabah akşam dilden dile dolaşmaktayım
Bazen kim olduğumu unutuyorum
Acaba bu ben ben miyim diye
Sonuçta görüyorum
Duyuyorum
Hissediyorum
Gülüyorum
Üzülüyorum
Ama en çok ta kızgınlık var tepemde
Ne oluyor bu insanlara
Kabuğuma çekiliyorum
Gene yakamdan düşmüyorlar
Her halde ölmemi istiyorlar
Halbuki ben o kefareti çoktan ödedim
Dört yıl
Onaltı mevsim heba ettim
Aşk denilen kıymetsize
Şimdi nerededir bilirim ama
Umrumda değil
Çünkü gözlerim artık ağlamıyor
Unutkanlıkta baş gösterdi.
Herkesin dediği gibi
Can cehennem olunca canana evsiz kaldı deriz.

##Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278533/yine-basima-buyruk-bir-gundeyim.html>

Herkes Mi Doğru Sevmez

Düştük mü? gene zahire,
Yağmurun, dolunaysız göğsüne.
Nil mi? çekildi de gözlere ,
Bu kadar mı? herkes kör bir vaziyette.
Nasıl bir rezillik,
Nasıl bir dil yutkunluk,
Herkes mi? doğru sevmez!
Çamur, neden kurumuyor tenlerde?
Hayırdır. Geldiğiniz yeri mi özlediniz?
Yoksa, daha uyanmadınız mı gaflet uykusundan?
Usul-edep-erkan bilmeden ,
Nasıl yaranın bir tarafına tuz olursunuz!?
Yağmur temizlemiyor,
Kar eskisi gibi yeni, değil!
Güneş bir yakma çabasındadır,
Medet ummayın!
Herkes neden sevgisiz,
Bu kadar acıya, kağıt kesici atmak niye...
Neden! hep insanlar iyi olma çabasındadır değil.
Oysa, bir gülü dalında sevseler,
Özellikle dikenle birlikte,
O zaman vakitler, ışığın daha aydınlık olması için canla başla durur elbet.
Yeter ki sevmeyi öğrenin,
Yeter ki hayal ettiğinizi, gerçeğe çevirme
Umuduyla yaşayın.
O zmn göreceksiniz,
Sevginin;
Acıyla, Tatlıya yoğrulduğunu.
O zmn, size kimse demez
Biraz erkek olun,
Biraz edepli olun diye. (kadınlar)
Sevin sevinin artık.
Bu dünya namuzsusluk yapma yeri değil.

##Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282801/herkes-mi-dogru-sevmez.html>

HERŞEY KARŞILIKLI

Bir düzensizlik var,
Başı bozuk düşüncelerimde,
Sevemiyorum,
Isınamıyorum,
Doğru dürüst bir yerimde, duramıyorum.
Aylak aylak, başı bozuk takılıyorum, işte!
Belki! düzene girer, bu sevmeyişlerim diye...
Ama her defasında, giden yine ben oluyorum?
Kırılmış ya bir kere, bu aşk muhabbeti?
Ne yaparsan yap,
Değiştğin gibi olmazsın!
Değiştirildiğin gibisin.
Sevgi istediğini aramaktan geçer.
Tam bulmuş dediğin vakitte ise,
Karşıdan olumsuz bir;
Düşünce, davranış sezdiğin de,
O anda, bırakırsın gene...
Eskiye dönersin,
Bu sefer,
Şişenin dibinde bulursun kendini.
Halbuki! aşk dediğin şey,
"Herşey karşılıklı" değilmiydi.
Ben buyum, karşılıklı olacak,
Başka çaresi yok.
Başım, bozuk zaten...
Herkes üzerime geliyor.
Kurtuluş yolu var, elbette!
Ölüm, dediğimiz kavram ile
Basittir gerçi,
Ama yol bu değildir elbette
Hayat bu, edebinle otur diyorlar,
Ama olmuyor işte.
Ben sevmek istiyorum, sevmek
Herşey karşılıklı olan dan istiyorum.
Yoksa, her zaman ki gibi,
Giden yine ben olurum...!

##Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297113/hersey-karsilikli.html>

EŞ-İT miyiz?

Mevsimler yok,
İnsan kalabalığı yok,
Sabah kırlangıç sesleriyle uyanmak yok,
Bayramlarda el öpüp harçlık almak yok
Akraba-eş-dost-arkadaş ziyareti yok
Herkes ölü bir uyku selametin de.
Can ile şan yok
"Para sağlıktır" diye bir şey yok
Herkes ölü bir ahir zaman da
Nefes dahi alınamıyor...
Yüzlerde hep aynı çatık bakışlı ölüm.
Zamanında emanet olan
Şimdi mal mülk dinlemiyor
Fakiri zengini
Kötüsü iyisi
Cimrisi bonkörü
Hepsi aynı gişeden işlem yapıyor
Ahir zamanin ahiret yoluna.
Kimse düşünmez
Bir gün herkes tek yönün yolcusu olacaklarına
Zaman ölüm ister
Benden soğuk bir nefes ister
Ruh edebe uygun ibadet ister
Ama kimse duyan yok
Ne varsa sadece ölmemeye odaklı.
Vakit varken herkes binsin bilsin
Ölüm vakitsizdir gelir gidersin
Bilet sana özeldir
Bazen acısız
Bazen de acı
Herkes mızıkçılık yaptığı kadar cezalıdır.
Ölüm güzeldir kurtulmaktır
Herkes asit gidiyor ve gidecekte
Düzen bunun üzerine kurulu.
Herkes o otobüse binecektir muhakkak.

##Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1298829/es-it-miyiz.html>

İSTEMEK

Ölümün beşğinde, uyumak istiyorum,
Gözlerden irak yalnız yaşamak istiyorum,
Zuhur edip, secdeye alınımı koyup,
Zahir zaman da uyanmak istiyorum...

Dünya kafilesine yüz çevirip
Hire gönül çevirmek istiyorum...
Her demde kendim olup,
Dünyadan göçmek istiyorum...

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300861/istemek.html>

ÖZÜM

Gözlerim derin uyku alemlerin de idi
Kimseyi görmeden yaşayıp
Yaşamın taa için de yalnızlıkla besleniyordu
Yaşam o kadar gaddardı ki
Ağlayamıyordum bile
Sanki saf ve duygu dolu adam gitmiş
Yerine ruhu olmayan
Dünyadan kopmuş
Her yolda ayağına taş takılan
Kör talihli bir talihsiz idim.
Ama bir gün öyle bir güneş doğdu ki
Sokağın tam ortasına
Bütün karanlık kuytu ne kadar yer varsa
Aydınlığa kavustu
İşte o gün!
Yüzümdeki mutsuz çizelgeler
Mutluluk döngüsüne vermişti kendini
Kalbimi zaten hiç sormayın
O çoktan ritmini bulup
Heyecana
Aşka
Mutluluğa
Ve ÖZÜNE kavuşmuştu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310072/ozum.html>

BİTTİ BENDE MECAL

Biliyorum artık!
Hepten delirdim.
Bu amansız ve cehitsiz yolda
Kimleri kırdım, bilemiyorum...
Çok başı bozuk biri oldum
Yıllarımı verdim,
Dünden bu gündekilere.
Hep bir karmaşa,
Hep bir arayış,
Ve hep bir ölümün, ahenkli ritmi var,
Kulak dibimde.
Ne oluyor, bu bendeki bana
Anlık ne varsa, hepsi tepemde.
Vukuatsızda devredemiyorum
Bu nezaketsiz hayatı
Biri çıksa da, devren satılıktır desem.
Çok edepsizleştim, yalnız da kalamıyorum
Boynumda ağır daralmalar,
Düzlüğe çıkamıyorum...
Ölüm tez gelsin de artık
Herkes de alsın, benden alacağını,
İstikak bitti bitecek
Hayde beklemekteyim, beklenen teslimiyeti,
Vurun, öldürün anı çıkışlarımı.
Bitti ben de mecal,
Vakit artık, ecel vakti.
Dünü de yarınıda, bensiz olun
Görüşmek üzere,
Bol bensiz, bir hayat dileğiyle....

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1324989/bitti-bende-mecal.html>

Bekleyiş

Gamzelerim artık eskisi kadar derin değil
Her şey bir kara kış misali
Serüven bitmiyor
Bekleyiş gittikçe uzuyor
Her yer göz yaşı çanağı
Hele bekleyiş bir daha dönmeysi ise
Bir ayrı koyuyor
Eskisi gibi diri ve dinç değilim
Herşey aniden oldu
Düştük çemberin tam ortasına
Etraf alev, duman, sis...
Gözlerimde yağmurun nemliğı
Akan bir damla yaş yok
Dayanamıyorum artık gözler şiş
Sabır kaldı dua kaldı bir elimde
Dudak kenarlarında çatlamlar fena
Yaralar vahim, herşey ağır
Sancılar yoğunlaştı, ya sabır
Hasret kaldım, özlem kaldım
Beklemek güzel de
Bekleyişin bekleyişini beklemek
Çok vahim.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346306/bekleyis.html>

Edep Çalgı-Çengi

İstanbul'un تنها sokaklarında,
Bocalanmış bir suratın ekşi namahremi
Düşmüş ayın iki yüzlülüklerine
Su birikintileri de birikmiş
Yağmurdan sonraki hava herhalde
Şemsiyeler iz bırakmıyorki yağmurun derin izlerine
Zaten bırakması da önemli değil ki
Gözlerin akıntı seli yavaşmışken
Dudak kenarımızın boşluğuna
Derin izler var pencerelerin gözeneklerinde
Perdeler yok, izler çok.
Yılanlar sinsî, çakal dansları bir ayrı ,
Nefret söylemi var işte!
Yere yüzünü çalan, güneşin çocuğu olan, ay
Sivrilmiş öyle, keskin bir yay...
Kısırak utansın, göklerin uçuşuna,
İstanbul'un boğazına sarılı mutsuz , sevinç abideleri
Gökler sessiz, Gök Tanrı nerde?
Yer sükut, adalet çalgı - çengi
Unutulduk sanki,
Her yer dört duvar,
Mevsimler kar beyaz!
Etraf bir hayli ayaz,
Çukur derin ve ıslak ,
Beyaz örtü işlemez, beden soğuk
Ahir zaman sıcak.
Beklemek gerekir, sabır ihsan
Nasip gelir elbet, edepli ol insan
Tevekkül sabrı eyle,
Düzen sağlanacak elbet gökkubbe de.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1351446/edep-calgi-cengi.html>

Güneş

Güneş neşeli bugün
Yağmurdan uzak
Bulutla sevinçli
Batımına az kaldı
Mutsuzluk zerre yok
Gökkuşağı da yok
Misafir kabul etmiyor bugün
Bir ben diyor
Bir de bulut
Gerisi olmasın
Sakin bir gün geçecek sanırım
Biraz diğer günlere nazaran
Gülümseme geniş yer buldu bizde de
Renkler koyu mavi
Yer gök sakın
Papatyaları yolan yok
Yağmurdan sonra acmadılar
Güneşten mi utandılar acaba
Kimseyi kabul etmiyor ya bugün
Sanki yatacak gibi
Gün boyu.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357735/gunes.html>

Kırgınlık

Bir ağlama yankısı vuruyor, Rutubetli duvar kiline.
İçten, sakin ve sabırlı bir sessizlik cızırtısı var
Yüreğimin, vicdanen öldüğü yerde!
Kahrediliş vuruyor, bütün benliğime...
Hasat edildi! çoktan iyilik ,
Kırgınlık Çöktü üzerime.
Bir yol var
Bütün yol uçurum
Sanki arkadan itekleyecekler gibi
Halbuki idama kendimi iten benim
Vicdanen-ruhen-kalben...

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359539/kirginlik.html>

Arada Gitmek Var İçimde

Kuş kafesinde nimet arıyorum
Çaresizlik ile dertleşiyorum
Kimse Yok onu da biliyorum
Sabah gelir bekçi ,
Kafesin kapısını aralar
- İyi msn der
Kafesimde
-iyim sağolun derim
Bekçi de çekip gider.
Halbuki iyi değilim
Psikolojik çöküş baş gösterdi,
Başımda ağrıyor bir hayli,
Salsa beni uçup gitsem rüzgar ile
Bir iki bulut ile selamlaşsam
Güneşi birazda yakından görsem
Bir de sevdiğimi görsem (yok ama işte belki sevenleri görürüm)
Sonra merak etmesin bekçi diye
Geri gelsem
O vakit darlandığım bunca gün ötesi
Sabahın ilk ışıklarına dönüşür
Mutlu olurum
Varsın kafesim
Demir'den Çelik'ten olsun
Yine de suskun olur
Tebessümlerimi bulurum
Varsın yalnız kalayım
Düşlerim mazi
Kafesim benim hayatım
Pencerem benim saadetim
Benim yerim burası biliyorum
Ama arada gitmek var içimde.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361580/arada-gitmek-var-icimde.html>

Ölümün Doğduğu Yerde

Ölüyorum ölümün doğduğu yerde
Sakince usulca ruh bedenden ayrılıyor
Tereyağından kıl çeker gibi
Bütün bulutlar kara yüzümde
Dalgıçlar beni arıyor
Kör sakın kuyu diplerinde
Evet günahlarım var
Evet zalimce sevişlerim var
KABULÜM.
Zapt edemiyorum da rüzgarın şiddetini
Papatyanın çiçeğinin
Son sevmiyorum deyişini de alıp gitti
Halbuki balık akvaryumunda sergilerdim
İzlerdim öylece kahverengine börünmüş göz çapağımla
Neyse dostlar
Nirengi rengi çayım
Düşmüş yere
Gıcırda durur
Ruh kabinesi kalpten ayrılıyor
İman çoktan abdest alıp evden çıkıyor
Son dakikalardayım
Görüşmek üzere ölümün doğduğu yerde.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376507/olumun-dogdugu-yerde.html>

Gökyüzü

Uçurtmalar artık yok gökyüzünde,
Yerdeki cıvıltılar azaldı.
Seni seviyorumun ardına saklanan papatyalari,
Güneş görmez oldu.
Oysa, saklambaç oynuyorduk,
Yakar top ile yanan arkadaşlarımızla,
Gök mu oldular, gök mavisine
Ben, neden hala yerdeyim!
Ayuçlarım da iz bile yok hani,
Yaradan kabul etsin diye.
Bulamadılar da beni,
Semalar ile buluşayım.

#Peryasiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438312/gokyuzu.html>

Çekip Gidesim Var Uzaklara

Çekip gitmek var uzaklara
Kimse görmeden,
Derdimin yükü ile
Ardımda bıraktığım gözyaşlarına rağmen
Çekip gidesim var
Zaman suskun, yol ağlamaklı
Dağlar feryat ile bulutlarla
Son demli çayımı içmeden
Maziye karışır misali
Sonbahara yetişmek için
Çekip gidesim var
Sokaklarda tozlu
Çocuklar ben de ağlamaklı
Dün öldü içimdeki mutluluk
Artık gelmez, dönmez geri
Benim de çekip gidesim var
Şöyle biraz ölümlü
Biraz ağlamaklı
Ve biraz da
Yetim çocuğun bakışları gibi
Hüzünlü
Çekip gidesim var uzaklara.

... Mehmet Ali DEMİR...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453950/cekip-gidesim-var-uzaklara.html>

Annem Nerdesin

Yine bir salıncak kurma sevdası
Annem nerdesin
Kim uyutacak beni dizinde
Gözlerden sakınacak
Düşlerim ölü bir matem
Kime ağlayacağım artık
Kimse de kalmadı başımda
Oysa ne güzel okşardı başımı
Yılların verdiği nasırlı elleriyle
Annem nerdesin
Yine yokluğun ben de yetim
Aylar oldu, yine bizlesin
Seni soruyor millet
İyi kadındı diye
Nerden bilecekler ki
İyi bir anne de olduğunu
Oysa çok özledim
Şimdi burda olsaydın ya
Bütün çocuklarının isimleriyle
Seslenirdin bana
Annem nerdesin
Şöyle bir sarılsam
Kokusunu içime çeksem
Bütün yetimliğimi üzerimden atsam
Öpüp koklasam annem desem
Yine gülen gözleriyle baksa
Bütün çocukların yetim kaldı
Annem nerdesin...

... Mehmet Ali DEMİR...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454927/annem-nerdesin.html>

Ben Fâni Değilim Bu Dünya Bana Fâni...

Düşen yapraklar misali
Yüreğim darmadağın
Bilmiyorum
Bir bıçak izi
Bir kağıt kesigi
Ya da bir ölümün tırnak izi
Düşlerime darbe idiriyor
Zifiri karanlığıma
Güneş görmeyen derdimin namahremine
Düşmek üzere cemreler
Buğulu pencerenin kırık serçesi
Ölümün döşeğinde
Boğaz patlattım dizlerimin üstüne
Canfeza ile yalan dolan oldum
Doğmamış ölüm üzerine
Kor ateşi saldım
Bütün çiçeklerin başına
Yanan, yakılan, bağırın,
Her ne varsa artık ölümün kucığında
Vakit arsız, düşler bozuk
Bu bende ki günahlar
Ancak cehennem olur
Yer yarılr, ölüm yakıla yakıla beni arar
Bulmaz elbette beni
Ben doğmamış ölüm üzerine doğdum
Ben fâni değilim
Bu dünya bana fâni...

... Mehmet Ali DEMİR...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455706/ben-f-ni-degilim-bu-dunya-bana-f-ni.html>